

Butlletí del Consell General

Núm. 70/2016

Casa de la Vall, 21 d'octubre del 2016

SUMARI

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.2 Proposicions de llei

Clausura de la tramitació de la **Proposició de llei d'informació alimentària i nutricional**. pàg. 2

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.2 Proposicions de llei qualificada

Obertura del termini de presentació d'esmenes a l'articulat a la **Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei 19/2014, del 18 de setembre, qualificada de partits polítics i finançament electoral**. pàg. 2

3.6 Tractats internacionals

Admissió a tràmit i publicació de la **Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, del 18 de març de 1970, i obertura del termini de presentació d'esmenes**. pàg. 2

4- IMPULS I CONTROL DE L'ACCIÓ POLÍTICA DEL GOVERN

4.4.1 Preguntes

Publicació de la pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 21 d'octubre del 2016, relativa a la **implantació d'un institut mèdic de reproducció assistida**, (Reg. Núm. 1393).

pàg. 37

Publicació de la pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 21 d'octubre del 2016, relativa al **seguir de dimissions de diferents càrrecs laborals per part de certes persones en poc temps del Centre de Tractament de Residus**, (Reg. Núm. 1394).

pàg. 37

5- ALTRA INFORMACIÓ

5.3 Altres

Nomenament de la directora de l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior d'Andorra, (AQUA).

pàg. 38

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.2 Proposicions de llei

Edicte

El síndic general, atès que el Consell General en la seva sessió del dia 20 d'octubre del 2016, ha acordat no prendre en consideració la **Proposició de llei d'informació alimentària i nutricional**,

Disposa

Declarar closa la tramitació de la **Proposició de llei d'informació alimentària i nutricional**, oberta per Edicte de data 13 de juliol del 2016.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 20 d'octubre del 2016

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.2 Proposicions de llei qualificada

Edicte

El síndic general, atès que el Consell General en la seva sessió del dia 20 d'octubre del 2016, ha acordat prendre en consideració la **Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei 19/2014, del 18 de setembre, qualificada de partits polítics i finançament electoral**, disposa:

Obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes, que no podran ésser a la totalitat, període que finalitza el dia 14 de novembre del 2016, a les 17.30h, data a partir de la qual la Proposició seguirà la tramitació prevista pels projectes de llei.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 20 d'octubre del 2016

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

3.6 Tractats internacionals

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 21 d'octubre del 2016, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 19 d'octubre del 2016, sota el títol **Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, del 18 de març de 1970** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Tractat Internacional i procedir a la seva tramitació com a tal.

2. D'acord amb els articles 92.2 i 117, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 14 de novembre del 2016, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 21 d'octubre del 2016

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, del 18 de març de 1970

Bona part dels processos civils que es tramiten davant dels tribunals andorrans contenen elements internacionals, la qual cosa implica que s'hagin de portar a terme actes processals a l'estranger, com ara l'obtenció de proves. A fi que l'execució d'aquests actes processals es faci de manera àgil i eficaç, és imprescindible emprar la via de la cooperació judicial internacional, mitjançant l'adhesió a un o diversos convenis internacionals que tractin sobre aquesta matèria. Fins ara, el Principat d'Andorra no s'havia adherit a cap conveni internacional relatiu a l'obtenció de proves en matèria civil, de manera que la cooperació judicial internacional es regia per les disposicions de l'article 52 la Llei transitòria de procediments judicials, de 21 de desembre de 1993, segons el qual en absència d'un conveni internacional i d'una Llei especial, les comissions rogatòries que els tribunals estrangers trametin als tribunals andorrans, o que els tribunals andorrans enviïn als tribunals estrangers, s'han de vehicular a través del ministeri encarregat dels afers exteriors.

Per tant, quan des d'Andorra es demana la cooperació judicial d'un altre estat, aquest darrer no té cap obligació formal d'executar les comissions rogatòries que se li adrecen, i cal que accepti, aplicant el principi de reciprocitat, trametre la demanda a les seves autoritats judicials, amb el benentès que els actes sol·licitats no siguin contraris a la legislació interna i que es respecti la via diplomàtica, la qual freqüentment no és la més àgil. Aquesta situació comporta que la tramitació dels processos civils en què concorren elements internacionals s'allargui molt i que, fins i tot a vegades, quan es tracta de països allunyats amb qui Andorra no acostuma a relacionar-se, no s'arribi a obtenir cap resposta.

Molts dels països del nostre entorn geogràfic han signat i ratificat el Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, del 18 de març de 1970. Aquest Conveni es va materialitzar prop de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat, de la qual Andorra és membre des de l'any 2015, i que té com a missió crear un marc jurídic segur per als individus i per a les empreses en l'àmbit del dret internacional privat. En aquest sentit, la Conferència de l'Haia ha elaborat al llarg dels anys nombrosos convenis que ofereixen solucions als problemes legals concrets que sorgeixen en les relacions transfrontereres civils i comercials entre les persones físiques i jurídiques. En concret, els estats que van signar inicialment el Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, del 18 de març de 1970, tenien la voluntat de crear els mitjans adequats a fi de facilitar la transmissió i l'execució de les comissions rogatòries, i de promoure l'atansament dels mètodes diferents emprats pels estats amb aquesta finalitat, amb l'objectiu de millorar la cooperació judicial internacional en aquesta matèria per simplificar i accelerar els processos judicials.

L'adhesió al Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, del 18 de març de 1970, és una conseqüència lògica de la integració del Principat d'Andorra prop de la Conferència de l'Haia i de la voluntat de beneficiar-se de les eines i els treballs que s'hi han anat acomplint, i permetrà dotar-se d'un instrument jurídic idoni de cooperació judicial internacional en matèria d'obtenció de proves.

El Conveni es desglossa en quaranta-dos articles, dividits en tres capítols. El primer capítol relatiu a les comissions rogatòries, detalla una de les vies previstes al Conveni per obtenir proves a l'estranger, que consisteix en el fet que cada estat designi una autoritat central responsable de rebre les comissions rogatòries de les autoritats judicials dels altres estats, i de trametre-les a l'autoritat competent a fi que les

executi. L'execució per aquesta via de les comissions rogatòries internacionals, les quals han de ser executades amb caràcter d'urgència, es fa segons la forma, les condicions i les altres normes contingudes als articles 1 a 14 del Conveni.

La segona via de cooperació judicial en matèria d'obtenció de proves es conté al capítol segon del Conveni, i es tracta de la possibilitat per part d'un estat contractant de fer actes d'instrucció sense l'ús de mitjans de compulsió, en el territori d'un altre estat contractant, mitjançant els seus agents diplomàtics i consulars, o mitjançant comissaris específics designats pel primer estat. Concretament, aquesta via d'obtenció de proves es regula als articles 15 a 17, els quals estableixen modalitats diferents, en funció de l'agent que ha d'obtenir les proves, i de la nacionalitat de les persones a qui va dirigida la pràctica d'aquestes darreres. L'article 18 preveu que els estats puguin declarar que els agents o comissaris autoritzats per dur a terme actes d'instrucció dins del seu territori, poden demanar a l'autoritat competent designada per l'estat d'execució, l'assistència necessària per executar aquests actes mitjançant l'ús de mesures de compulsió. Finalment, els articles 20 a 22 contenen disposicions relatives a la manera com s'han de practicar les proves en la modalitat prevista en el capítol segon.

El capítol tercer incideix en les disposicions generals, de les quals cal destacar l'article 23, que disposa que els estats poden, en tot moment, declarar que es neguen a executar comissions rogatòries que tenen per objecte el procediment conegut en els països de dret anglosaxó com a *pre-trial discovery of documents*, atès que es tracta d'una tècnica intrusiva susceptible de vulnerar els drets de les persones. D'altra banda, també es contenen disposicions sobre l'aplicació pràctica del Conveni, les disposicions que els estats poden decidir de derogar, les declaracions i les reserves, la durada del Conveni, la seva entrada en vigor, i les adhesions posteriors a l'entrada en vigor.

Pel que fa a les reserves, el Conveni preveu la possibilitat d'excloure l'aplicació del capítol segon en la seva totalitat, perquè aquesta modalitat d'obtenció de proves implica un compromís molt elevat dels estats signataris. No obstant això, atès que es tracta de vies d'obtenció de proves àgils, i que molts dels estats propers apliquen aquestes disposicions, s'ha optat per no formular cap reserva, tot emprant, però, els mecanismes previstos al Conveni per atenuar el grau de compromís que comporten. Així, en relació amb l'article 15, s'ha volgut declarar que l'actuació dels agents consulars i diplomàtics i dels comissaris només podrà tenir lloc a Andorra mitjançant l'autorització atorgada pel ministeri encarregat de la justícia. Pel que fa als articles 16 i 17, ja estableixen que l'autorització de l'autoritat competent de l'estat

requerit és necessària per a l'actuació dels agents consulars i diplomàtics i dels comissaris, motiu pel qual només ha estat necessari fer una declaració per establir les condicions generals en què s'atorgarà aquesta autorització. Igualment, tal com preveu l'article 23, s'ha considerat oportú declarar que el Principat d'Andorra no executarà les comissions rogatòries que tenen per objecte el procediment del *pre-trial discovery of documents*.

Així doncs, tenint en compte les consideracions exposades, s'aprova l'adhesió al:

- Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, del 18 de març de 1970.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a Andorra.

Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, del 18 de març de 1970

Els estats signataris d'aquest Conveni,

Desitjant facilitar la transmissió i l'execució de comissions rogatòries i promoure la concordança entre els mètodes que utilitzen a aquest efecte,

Desitjant acréixer l'eficàcia de la cooperació judicial mútua en matèria civil o comercial,

Han resolt concloure un conveni a aquest efecte i han acordat les disposicions següents:

Capítol I - Comissions rogatòries

Article 1

En matèria civil o comercial, l'autoritat judicial d'un estat contractant pot, de conformitat amb les disposicions de la seva legislació, sol·licitar a l'autoritat competent d'un altre estat, per comissió rogatòria, de practicar qualsevol acte d'instrucció, així com la realització d'altres actuacions judicials.

No s'ha d'emprar una comissió rogatòria per obtenir proves que no estiguin destinades a utilitzar-se en un procediment ja incoat o futur.

L'expressió «altres actuacions judicials» no comprèn ni la tramesa o la notificació d'actes judicials ni les mesures cautelars o d'execució.

Article 2

Cada estat contractant ha de designar una autoritat central que s'encarregui de rebre les comissions rogatòries expedides per una autoritat judicial d'un altre estat contractant i de transmetre-les a l'autoritat competent per executar-les. L'autoritat

central ha d'estar organitzada segons les modalitats preceptuades per l'estat requerit.

Les comissions rogatòries s'han de transmetre a l'autoritat central de l'estat requerit sense la intervenció d'una altra autoritat d'aquest estat.

Article 3

La comissió rogatòria conté les dades següents:

- a) L'autoritat requeridora i, si pot ser, l'autoritat requerida;
- b) La identitat i l'adreça de les parts i, si escau, dels seus representants;
- c) La naturalesa i l'objecte de la demanda, així com una exposició sumària dels fets;
- d) Les proves que s'hagin d'obtenir o les altres actuacions judicials que s'hagin d'acomplir.

Quan escau, la comissió rogatòria també conté:

- e) El nom i l'adreça de les persones que han de declarar;
- f) Les preguntes que s'han de formular a les persones que han de declarar o els fets sobre els quals aquestes persones han de declarar;
- g) Els documents o altres objectes que s'han d'examinar;
- h) La demanda que la declaració es presti sota jurament o per afirmació solemne sense jurament i, quan escaigui, la indicació de la fórmula que s'ha d'utilitzar;
- i) Les formes especials l'aplicació de les quals es demani de conformitat amb l'article 9.

Així mateix, la comissió rogatòria ha de mencionar, si escau, la informació necessària per a l'aplicació de l'article 11.

No es pot exigir cap legalització ni formalitat anàloga.

Article 4

La comissió rogatòria ha d'estar redactada en la llengua de l'autoritat requerida o anar acompanyada d'una traducció en aquesta llengua.

No obstant això, cada estat contractant ha d'acceptar la comissió rogatòria redactada en francès o en anglès, o que vagi acompanyada d'una traducció en una d'aquestes llengües, llevat que hagi formulat la reserva prevista en l'article 33.

Qualsevol estat contractant que tingui diverses llengües oficials i no pugui, per raons de dret intern, acceptar les comissions rogatòries en una d'aquestes llengües per a la totalitat del seu territori, ha d'especificar, mitjançant una declaració, la llengua en què la comissió rogatòria ha d'estar redactada o traduïda per executar-la en les parts especificades del

seu territori. En cas d'incompliment sense motiu justificat de l'obligació derivada d'aquesta declaració, les despeses de traducció a la llengua exigida són a càrrec de l'estat requeridor.

Qualsevol estat contractant pot, mitjançant una declaració, especificar la llengua o llengües en les quals, a part de les que preveuen els paràgrafs anteriors, la comissió rogatòria es pot adreçar a la seva autoritat central.

Tota traducció que acompanyi una comissió rogatòria ha d'estar certificada per un agent diplomàtic o consular, per un traductor autoritzat o jurat, o per qualsevol altra persona autoritzada a aquest efecte en un dels dos estats.

Article 5

Si l'autoritat central estima que les disposicions d'aquest Conveni no s'han respectat, n'ha d'informar immediatament l'autoritat de l'estat requeridor que li hagi transmès la comissió rogatòria, precisant-ne les objeccions en contra de la demanda.

Article 6

Si l'autoritat requerida no té competència per executar-la, la comissió rogatòria s'ha de transmetre, d'ofici i sense demora, a l'autoritat judicial competent del mateix estat segons les normes establertes per la seva legislació.

Article 7

Si l'autoritat requeridora ho demana, se l'ha d'informar de la data i del lloc en què es procedirà a la mesura sol·licitada, a fi que les parts interessades i, si escau, els seus representants puguin assistir-hi. Aquesta comunicació s'adreça directament a aquestes parts o als seus representants, quan l'autoritat requeridora ho demani.

Article 8

Qualsevol estat contractant pot declarar que els magistrats de l'autoritat requeridora d'un altre estat contractant poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria. Aquesta mesura pot estar subjecta a l'autorització prèvia de l'autoritat competent designada per l'estat declarant.

Article 9

L'autoritat judicial que procedeixi a l'execució d'una comissió rogatòria ha d'aplicar les lleis del seu país quant a la seva forma.

No obstant això, s'ha d'accedir a la demanda de l'autoritat requeridora que es procedeixi d'una forma especial, llevat que aquesta forma sigui incompatible amb la llei de l'estat requerit o que la seva aplicació sigui impossible, sia per la pràctica judicial de l'estat requerit, sia per la seva dificultat pràctica.

La comissió rogatòria s'ha d'executar amb caràcter d'urgència.

Article 10

En executar la comissió rogatòria, l'autoritat requerida ha d'aplicar els mitjans de compulsió apropiats que preveu la seva legislació interna en els casos i en la mateixa mesura en què estaria obligada a fer-ho per executar una demanda de les autoritats de l'estat requerit o una demanda formulada a aquest efecte per una part interessada.

Article 11

La comissió rogatòria no s'ha d'executar quan la persona a qui concerneix al·legui una exempció o una prohibició de prestar declaració que hagi establert:

- a) La llei de l'estat requerit; o
- b) La llei de l'estat requeridor, si la comissió rogatòria les especifica o, si escau, si l'autoritat requeridora les certifica a demanda de l'autoritat requerida.

A més, qualsevol estat contractant pot declarar que reconeix les exempcions i prohibicions que estableix la llei d'altres estats diferents de l'estat requeridor i de l'estat requerit, en la mesura que s'especifiquin en aquesta declaració.

Article 12

L'execució de la comissió rogatòria només es pot denegar en la mesura que:

- a) A l'estat requerit l'execució no correspongui a les atribucions del poder judicial; o
- b) L'estat requerit estimi que podria causar perjudici a la seva sobirania o a la seva seguretat.

L'execució no es pot denegar pel sol motiu que la llei de l'estat requerit reivindiqui una competència judicial exclusiva en l'assumpte de què es tracti, o no admeti vies legals que responguin a l'objecte de la demanda presentada davant l'autoritat requeridora.

Article 13

L'autoritat requerida ha de transmetre a l'autoritat requeridora, per la mateixa via que aquesta última hagi utilitzat, els documents en què es faci constar l'execució de la comissió rogatòria.

Quan la comissió rogatòria no sigui executada totalment o en part, se n'ha d'informar immediatament l'autoritat requeridora per la mateixa via i se li han de comunicar les raons per les quals no ha estat executada.

Article 14

L'execució de la comissió rogatòria no pot donar lloc al reemborsament de taxes o despeses de qualsevol tipus.

No obstant això, l'estat requerit té dret a exigir de l'estat requeridor el reemborsament dels honoraris pagats a pèrits i intèrprets i el de les despeses que ocasioni procedir d'una forma especial demanada per l'estat requeridor, de conformitat amb el que disposa el segon paràgraf de l'article 9.

L'autoritat requerida, la legislació de la qual estableixi que són les parts les que han d'aportar les proves i no pugui executar per si mateixa la comissió rogatòria, pot encarregar de fer-ho a una persona habilitada a aquest efecte, després d'haver obtingut el consentiment de l'autoritat requeridora. En demanar aquest consentiment, l'autoritat requerida ha d'indicar l'import aproximat de les despeses que ocasionaria aquesta intervenció. El consentiment implica, per a l'autoritat requeridora, l'obligació de reemborsar aquestes despeses. Si no es dona aquest consentiment, l'autoritat requeridora no les haurà de sufragar.

Capítol II - Obtenció de proves per agents diplomàtics o consulars i per comissaris**Article 15**

En matèria civil o comercial, un agent diplomàtic o consular d'un estat contractant pot practicar, sense compulsió, en el territori d'un altre estat contractant i dins la circumscripció en què exerceixi les seves funcions, qualsevol acte d'instrucció destinat únicament a nacionals d'un estat que aquest agent representi i que es refereixin a un procediment incoat davant un tribunal d'aquest estat.

Qualsevol estat contractant pot declarar que aquest acte només pot ser practicat mitjançant l'autorització, a demanda d'aquest agent o en nom seu, de l'autoritat competent que l'estat declarant designi.

Article 16

Un agent diplomàtic o consular d'un estat contractant també pot practicar, sense compulsió, en el territori d'un altre estat contractant i dins la circumscripció en què exerceixi les seves funcions, qualsevol acte d'instrucció destinat a nacionals de l'estat de residència o d'un tercer estat, i que es refereixin a un procediment incoat davant un tribunal de l'estat que aquest agent representi:

a) Si una autoritat competent designada per l'estat de residència ha donat la seva autorització, sia de manera general, sia per cada cas particular; i

b) Si respecta les condicions que l'autoritat competent ha fixat en l'autorització.

Qualsevol estat contractant pot declarar que els actes d'instrucció previstos en aquest article es poden practicar sense autorització prèvia.

Article 17

En matèria civil o comercial, qualsevol persona designada degudament a aquest efecte com a comissari pot practicar, sense compulsió, en el territori d'un estat contractant, qualsevol acte d'instrucció que es refereixi a un procediment incoat davant un tribunal d'un altre estat contractant:

a) Si una autoritat competent designada per l'estat on s'hagin d'obtenir les proves ha donat la seva autorització, sia de manera general sia per a cada cas particular; i

b) Si aquesta persona respecta les condicions que l'autoritat competent ha fixat en l'autorització.

Qualsevol estat contractant pot declarar que els actes d'instrucció previstos en aquest article es poden realitzar sense autorització prèvia.

Article 18

Qualsevol estat contractant pot declarar que un agent diplomàtic o consular o un comissari, autoritzat per practicar actes d'instrucció de conformitat amb els articles 15, 16 i 17, està facultat per sol·licitar de l'autoritat competent designada pel dit estat l'assistència necessària per realitzar aquests actes mitjançant compulsió. La declaració pot comportar qualsevol condició que l'estat declarant estimi convenient imposar.

Quan l'autoritat competent accedeixi a la demanda, ha d'aplicar les mesures de compulsió que consideri adequades i que prevegi la seva legislació interna.

Article 19

L'autoritat competent, en donar l'autorització que preveuen els articles 15, 16 i 17 o en accedir a la demanda que preveu l'article 18, pot fixar les condicions que estimi convenients, especialment l'hora, la data i el lloc de l'acte d'instrucció. Així mateix, pot demanar que se li notifiqui, amb una antelació raonable, l'hora, la data i el lloc esmentats; en aquest cas, un representant de l'autoritat esmentada pot ser present a l'acte d'instrucció.

Article 20

Les persones concernides per l'acte d'instrucció que preveu aquest capítol poden ser assistides pel seu advocat.

Article 21

Quan un agent diplomàtic o consular o un comissari estigui autoritzat a practicar un acte d'instrucció en virtut dels articles 15, 16 i 17:

- a) Pot practicar qualsevol acte d'instrucció, sempre que això no sigui incompatible amb la legislació de l'estat on s'executi, o contrari a l'autorització concedida en virtut d'aquests articles, i rebre, en les mateixes condicions, una declaració sota jurament o una declaració solemne sense jurament;
- b) Tret que la persona concernida per l'acte d'instrucció sigui nacional de l'estat on s'hagi incoat el procediment, tota citació per comparèixer o a participar en un acte d'instrucció ha d'estar redactada en la llengua del lloc de l'acte d'instrucció, o anar acompanyada d'una traducció en aquesta llengua;
- c) La citació ha d'indicar que la persona pot ser assistida per un advocat i, en qualsevol estat que no hagi formulat la declaració que preveu l'article 18, que aquesta persona no està obligada a comparèixer ni a participar a l'acte d'instrucció;
- d) L'acte d'instrucció es pot practicar segons les formes que preveu la llei del tribunal davant el qual s'hagi incoat el procediment, sempre que aquestes formes no estiguin prohibides per la llei de l'estat d'execució;
- e) La persona concernida per l'acte d'instrucció pot al·legar les exempcions i prohibicions que preveu l'article 11.

Article 22

El fet que un acte d'instrucció no s'hagi pogut practicar de conformitat amb el que disposa aquest capítol a causa que una persona s'hagi negat a participar-hi, no impedeix que posteriorment s'expedeixi una comissió rogatòria per al mateix acte, de conformitat amb el que disposa el capítol primer.

Capítol III - Disposicions generals**Article 23**

Qualsevol estat contractant pot declarar, en el moment de la signatura, la ratificació o l'adhesió, que no executarà les comissions rogatòries que tinguin per objecte un procediment conegut als estats de la *common law* amb el nom de *pre-trial discovery of documents*.

Article 24

Qualsevol estat contractant pot designar, a més de l'autoritat central, altres autoritats les competències de les quals ha de determinar. No obstant això, les comissions rogatòries sempre es poden transmetre a l'autoritat central.

Els estats federals estan facultats per designar diverses autoritats centrals.

Article 25

Qualsevol estat contractant on siguin vigents diversos sistemes de dret pot designar les autoritats d'un d'aquests sistemes, les quals tindran competència exclusiva per a l'execució de comissions rogatòries en aplicació d'aquest Conveni.

Article 26

Qualsevol estat contractant, si hi està obligat per raons de dret constitucional, pot demanar a l'estat requeridor el reemborsament de les despeses d'execució de la comissió rogatòria relatives a la tramesa o la notificació per comparèixer, les indemnitzacions que s'hagin de pagar a la persona que presti declaració i les despeses de formalització de l'acte d'instrucció.

Quan un estat faci ús de les disposicions del paràgraf anterior, qualsevol altre estat contractant pot sol·licitar a aquest estat el reemborsament de les despeses corresponents.

Article 27

Les disposicions d'aquest Conveni no impedeixen que un estat contractant:

- a) Declari que es poden transmetre comissions rogatòries a les seves autoritats judicials per vies diferents de les que preveu l'article 2;
- b) Permeti, de conformitat amb la seva legislació o costums interns, executar en condicions menys restrictives els actes als quals s'aplica;
- c) Permeti, de conformitat amb la seva legislació o costums interns, mètodes d'obtenció de proves diferents dels que preveu aquest Conveni.

Article 28

Aquest Conveni no impedeix que els estats contractants arribin a un acord per derogar:

- a) L'article 2, pel que fa a la via de transmissió de les comissions rogatòries;
- b) L'article 4, pel que fa a les llengües que es poden utilitzar;
- c) L'article 8, pel que fa a la presència de magistrats en l'execució de les comissions rogatòries;
- d) L'article 11, pel que fa a les exempcions i prohibicions de prestar declaració;
- e) L'article 13, pel que fa a la transmissió dels documents en què es faci constar l'execució;
- f) L'article 14, pel que fa al pagament de les despeses;
- g) Les disposicions del capítol II.

Article 29

Aquest Conveni substitueix, en les relacions entre els estats que l'hagin ratificat, els articles 8 a 16 dels convenis sobre procediment civil, signats a l'Haia el 17 de juliol de 1905 i l'1 de març de 1954, respectivament, en la mesura que aquests estats siguin part de l'un o l'altre d'aquests convenis.

Article 30

Aquest Conveni no afecta l'aplicació de l'article 23 del Conveni de 1905, ni la de l'article 24 del Conveni de 1954.

Article 31

Els acords addicionals als convenis de 1905 i de 1954, conclosos pels estats contractants, es consideren igualment aplicables a aquest Conveni, llevat que els estats interessats acordin altrament.

Article 32

Sense perjudici de l'aplicació dels articles 29 i 31, aquest Conveni no deroga els convenis de què els estats contractants siguin o seran part i que continguin disposicions sobre matèries regulades per aquest Conveni.

Article 33

Qualsevol estat, en el moment de la signatura, de la ratificació o de l'adhesió, pot excloure, íntegrament o en part, l'aplicació de les disposicions del segon paràgraf de l'article 4 així com del capítol II. No s'admet cap altra reserva.

Qualsevol estat contractant pot retirar, en qualsevol moment, una reserva que hagi formulat. L'efecte de la reserva cessa al cap de seixanta dies de la notificació de la retirada.

Quan un estat hagi formulat una reserva, qualsevol altre estat afectat per aquesta reserva podrà aplicar la mateixa norma respecte de l'estat que l'ha formulada.

Article 34

Qualsevol estat pot, en qualsevol moment, retirar o modificar una declaració.

Article 35

Cada estat contractant ha d'indicar al Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos, en el moment de dipositar-hi el seu instrument de ratificació o d'adhesió, o amb posterioritat, les autoritats que preveuen els articles 2, 8, 24 i 25.

L'estat contractant ha de notificar, si escau, en les mateixes condicions:

a) La designació de les autoritats a les quals els agents diplomàtics o consulars s'hagin d'adreçar en virtut de l'article 16, així com de les autoritats que

puguin concedir l'autorització o l'assistència que preveuen els articles 15, 16 i 18;

b) La designació de les autoritats que puguin concedir al comissari l'autorització que preveu l'article 17 o l'assistència que preveu l'article 18;

c) Les declaracions que preveuen els articles 4, 8, 11, 15, 16, 17, 18, 23 i 27;

d) Qualsevol retirada o modificació de les designacions i les declaracions esmentades anteriorment;

e) Qualsevol retirada de reserves.

Article 36

Les dificultats que puguin sorgir entre els estats contractants en ocasió de l'aplicació d'aquest Conveni s'han de resoldre per la via diplomàtica.

Article 37

Aquest Conveni està obert a la signatura dels estats representats en l'onzena sessió de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat.

Ha de ser ratificat i els instruments de ratificació s'han de dipositar al Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos.

Article 38

Aquest Conveni entrarà en vigor seixanta dies després del dipòsit del tercer instrument de ratificació previst al segon paràgraf de l'article 37.

El Conveni entrarà en vigor, per a cada estat signatari que el ratifiqui posteriorment, seixanta dies després del dipòsit del seu instrument de ratificació.

Article 39

Qualsevol estat no representat en l'onzena sessió de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat, que sigui membre de la Conferència o de l'Organització de les Nacions Unides o d'una agència especialitzada de les Nacions Unides o que sigui part de l'Estatut de la Cort Internacional de Justícia, es pot adherir a aquest Conveni després que entri en vigor, en virtut del que disposa el primer paràgraf de l'article 38.

L'instrument d'adhesió s'ha de dipositar al Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos.

El Conveni entrarà en vigor, per a l'estat que s'hi adhereixi, seixanta dies després del dipòsit del seu instrument d'adhesió.

L'adhesió només té efecte en les relacions entre l'estat adherent i els estats contractants que hagin declarat acceptar aquesta adhesió. Aquesta declaració s'ha de dipositar davant el Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos, el qual ha

d'enviar, per la via diplomàtica, una còpia certificada conforme a cadascun dels estats contractants.

El Conveni entrarà en vigor, entre l'estat adherent i l'estat que hagi declarat acceptar l'adhesió, seixanta dies després del dipòsit de la declaració d'acceptació.

Article 40

Qualsevol estat pot declarar, en el moment de la signatura, de la ratificació o de l'adhesió, que aquest Conveni s'estén al conjunt dels territoris que aquest estat representa en l'àmbit internacional, o bé a un o diversos d'aquests territoris. Aquesta declaració tindrà efecte en el moment de l'entrada en vigor del Conveni per a aquest estat.

Posteriorment, qualsevol extensió d'aquesta naturalesa s'ha de notificar al Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos.

Per als territoris esmentats en l'extensió, el Conveni entrarà en vigor seixanta dies després de la notificació esmentada en el paràgraf anterior.

Article 41

Aquest Conveni té una durada de cinc anys a partir de la data de la seva entrada en vigor, de conformitat amb el primer paràgraf de l'article 38, fins i tot per als estats que l'hagin ratificat o s'hi hagin adherit amb posterioritat.

Excepte en cas de denúncia, el Conveni es renova tàcitament cada cinc anys.

La denúncia s'ha de notificar al Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos, almenys sis mesos abans de l'expiració del termini de cinc anys.

La denúncia es pot limitar a certs territoris als quals s'apliqui el Conveni.

La denúncia només té efecte respecte a l'estat que l'hagi notificat. El Conveni continua en vigor per a la resta d'estats contractants.

Article 42

El Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos ha de notificar als estats a què fa referència l'article 37, així com als estats que s'hi hagin adherit de conformitat amb el que disposa l'article 39:

a) Les signatures i les ratificacions que preveu l'article 37;

b) La data en què aquest Conveni entrarà en vigor de conformitat amb el que disposa el primer paràgraf de l'article 38,

c) Les adhesions que preveu l'article 39 i la data en què tindran efecte;

d) Les extensions que preveu l'article 40 i la data en què tindran efecte;

e) Les designacions, les reserves i les declaracions esmentades en els articles 33 i 35;

f) Les denúncies que preveu el tercer paràgraf de l'article 41.

En fe de la qual cosa, els sotasignats, degudament autoritzats, signen aquest Conveni.

Fet a l'Haia, el 18 de març de 1970, en francès i anglès, ambdós textos són igualment fefaents, en un sol exemplar, que es diposita en els arxius del Govern dels Països Baixos, i del qual es lliura, per la via diplomàtica, una còpia certificada conforme a cadascun dels estats representats en l'onzena sessió de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat.

Situació a data de 10 d'agost del 2016 del Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial

Nombre d'estats contractants: 59

Estats membres de l'HCCH	Signatura	Ratificació / Adhesió / Successió	Tipus	Entrada en vigor	Res/D/N
Albània		16-VII-2010	<u>A</u>	14-IX-2010	<u>D</u>
Alemanya	18-III-1970	27-IV-1979	R	26-VI-1979	<u>D, Res</u>
Argentina		8-V-1987	<u>A</u>	7-VII-1987	<u>D, Res</u>
Armènia		27-VI-2012	<u>A</u>	26-VIII-2012	<u>D, Res</u>
Austràlia		23-X-1992	<u>A</u>	22-XII-1992	<u>D, Res</u>
Bielorússia		7-VIII-2001	<u>A</u>	6-X-2001	<u>D, Res</u>
Bòsnia i Hercegovina		16-VI-2008	<u>A</u>	15-VIII-2008	
Brasil		9-IV-2014	<u>A</u>	8-VI-2014	<u>D, Res</u>
Bulgària	18-III-1970	23-XI-1999	<u>A</u>	22-I-2000	<u>D, Res</u>
Corea, República de		14-XII-2009	<u>A</u>	12-II-2010	<u>D, Res</u>
Costa Rica		16-III-2016	<u>A</u>	15-V-2016	
Croàcia		1-X-2009	<u>A</u>	30-XI-2009	<u>D, Res</u>
Dinamarca	18-IV-1972	20-VI-1972	R	7-X-1972	<u>D, Res</u>
Eslovàquia		15-III-1993	<u>Su</u>	1-I-1993	<u>D</u>
Eslovènia		18-IX-2000	<u>A</u>	17-XI-2000	
Espanya	21-X-1976	22-V-1987	R	21-VII-1987	<u>D, Res</u>
Estats Units d'Amèrica	27-VII-1970	8-VIII-1972	R	7-X-1972	<u>D</u>
Estònia		2-II-1996	<u>A</u>	2-IV-1996	<u>D</u>
Finlàndia	9-III-1976	7-IV-1976	R	6-VI-1976	<u>D, Res</u>
França	24-VIII-1972	7-VIII-1974	R	6-X-1974	<u>D, Res</u>
Grècia	18-I-2005	18-I-2005	R	19-III-2005	<u>D, Res</u>
Hongria		13-VII-2004	<u>A</u>	11-IX-2004	<u>D, Res</u>
Índia		7-II-2007	<u>A</u>	8-IV-2007	<u>D</u>
Islàndia		10-XI-2008	<u>A</u>	9-I-2009	<u>D, Res</u>
Israel	11-XI-1977	19-VII-1979	R	17-IX-1979	<u>D</u>
Itàlia	6-II-1975	22-VI-1982	R	21-VIII-1982	<u>D</u>
Letònia		28-III-1995	<u>A</u>	27-V-1995	<u>D</u>
Lituània		2-VIII-2000	<u>A</u>	1-X-2000	<u>D, Res</u>
Luxemburg	2-V-1975	26-VII-1977	R	24-IX-1977	<u>D, Res</u>
Macedònia		19-III-2009	<u>A</u>	18-V-2009	<u>D</u>
Malta		24-II-2011	<u>A</u>	25-IV-2011	<u>Res</u>
Marroc		24-III-2011	<u>A</u>	23-V-2011	
Mèxic		27-VII-1989	<u>A</u>	25-IX-1989	<u>D, Res</u>
Mònaco		17-I-1986	<u>A</u>	18-III-1986	<u>D, Res</u>
Montenegro		16-I-2012	<u>A</u>	16-III-2012	<u>D, Res</u>
Noruega	18-III-1970	3-VIII-1972	R	7-X-1972	<u>D, Res</u>
Països Baixos		8-IV-1981	R	7-VI-1981	<u>D, Res</u>
Polònia		13-II-1996	<u>A</u>	13-IV-1996	<u>Res</u>
Portugal	18-III-1970	12-III-1975	R	11-V-1975	<u>D, Res</u>
Regne Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord	18-III-1970	16-VII-1976	R	14-IX-1976	<u>D, N, Res</u>
República Txeca		28-VI-1993	<u>Su</u>	1-I-1993	<u>D</u>
Romania		21-VIII-2003	<u>A</u>	20-X-2003	<u>D, Res</u>
Rússia, Federació de		1-V-2001	<u>A</u>	30-VI-2001	
Sèrbia		2-VII-2010	<u>A</u>	31-VIII-2010	<u>D</u>
Singapur		27-X-1978	<u>A</u>	26-XII-1978	<u>D, Res</u>
Sri Lanka		31-VIII-2000	<u>A</u>	30-X-2000	<u>D, Res</u>
Sud-àfrica		8-VII-1997	<u>A</u>	6-IX-1997	<u>D, Res</u>
Suècia	21-IV-1975	2-V-1975	R	1-VII-1975	<u>D</u>
Suïssa	21-V-1985	2-XI-1994	R	1-I-1995	<u>D, Res</u>
Turquia	13-XII-2000	13-VIII-2004	R	12-X-2004	<u>D, Res</u>
Ucraïna		1-II-2001	<u>A</u>	1-IV-2001	<u>D, Res</u>
Veneçuela	1-I-1	1-XI-1993	<u>A</u>	31-XII-1993	<u>Res, D</u>
Xina, República Popular de la		8-XII-1997	<u>A</u>	6-II-1998	<u>D, N, Res</u>
Xipre		13-I-1983	<u>A</u>	14-III-1983	<u>D, Res</u>

Llegendes

HCCH: Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat

R: ratificació, A: adhesió, Su: successió, Res: reserva, D: declaració, N: notificació

França

L'instrument de ratificació de França menciona clarament que el Conveni s'aplica al conjunt del territori de la República Francesa. Per tant, el Conveni s'aplica, a més a més de a la França metropolitana i els departaments d'Ultramar (Guaiana Francesa, Guadalupe, Reunió i Martinica), al conjunt dels altres territoris d'ultramar francesos.

República Txeca

El 28 de gener de 1993, la República Txeca ha declarat que es considera vinculada pel Conveni – incloses les reserves i declaracions fetes per Txecoslovàquia- a partir de l'1 de gener de 1993, data de la divisió de Txecoslovàquia.

Eslovàquia

El 15 de març de 1993, la República Eslovaca ha declarat considerar-se vinculada pel Conveni – incloses les reserves i declaracions fetes per Txecoslovàquia i les objeccions de Txecoslovàquia a les reserves fetes per les altres parts en el Tractat – a partir de l'1 de gener de 1993, data de la divisió de Txecoslovàquia.

Reserves/Declaracions/Notificacions**Albània**

(Traducció)

En virtut del primer paràgraf de l'article 33 del Conveni, la República d'Albània es reserva el dret de només acceptar les comissions rogatòries redactades en albanès o acompanyades d'una traducció oficial en albanès. De conformitat amb l'article 35, lletra c, del Conveni, la República d'Albània declara que no s'executaran les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut als estats de la *common law* amb el nom de *pre-trial discovery of documents*.

Alemanya

A. El Govern de la República Federal d'Alemanya, de conformitat amb el primer paràgraf de l'article 33 del Conveni del 18 de març de 1970, fa les declaracions següents:

La República Federal d'Alemanya formula la reserva prevista a la primera frase del primer paràgraf de l'article 33 del Conveni, pel que fa a l'aplicació de les disposicions del segon paràgraf de l'article 4 del Conveni. Les comissions rogatòries que s'hagin d'executar en virtut del capítol I del Conveni han d'estar redactades en alemany, de conformitat amb els paràgrafs 1r i 5è de l'article 4 del Conveni, o anar acompanyades d'una traducció en aquesta llengua.

Segons la facultat prevista en la primera frase del primer paràgraf de l'article 33 del Conveni de formular una reserva contra l'aplicació de les disposicions del capítol II del Conveni, la República Federal d'Alemanya declara que l'obtenció de proves en el seu territori per agents diplomàtics o consulars no és admissible si concerneix nacionals alemanys.

B. El Govern de la República Federal d'Alemanya, de conformitat amb l'article 35, del Conveni del 18 de març de 1970, fa les declaracions següents:

1. El tribunal cantonal (*Amtsgericht*), en la circumscripció del qual s'hagi de dur a terme la pràctica de la diligència oficial, és el competent per a l'execució de les comissions rogatòries.

2. De conformitat amb l'article 8 del Conveni, es declara que membres del tribunal requeridor d'un altre estat contractant poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria per part del tribunal cantonal, si l'autoritat central del *land* en el qual s'ha d'executar la comissió rogatòria ha atorgat l'autorització prèvia a aquest efecte.

3. Si l'obtenció de proves per agents diplomàtics o consulars, de conformitat amb el primer paràgraf de l'article 16 del Conveni concerneix nacionals d'un estat tercer o apàtrides, només és admissible si ho autoritza l'autoritat central del país en el qual s'ha de dur a terme l'obtenció de proves. Segons el segon paràgraf de l'article 16 del Conveni, no es requereix l'autorització si el nacional d'un estat tercer posseeix, alhora, la nacionalitat de l'estat del tribunal requeridor.

4. Un comissari del tribunal requeridor només pot procedir a l'obtenció de proves, de conformitat amb l'article 17 del Conveni, si li ho autoritza l'autoritat central del *land* en el qual s'ha de dur a terme la diligència d'obtenció de proves.

L'autorització pot estar sotmesa a condicions. El tribunal cantonal en la circumscripció del qual s'haurien d'efectuar diligències oficials en virtut d'una comissió rogatòria en el mateix cas està habilitat per vigilar la preparació i l'execució de l'obtenció de proves. Un membre d'aquest tribunal pot estar present en l'acte d'instrucció de conformitat amb la segona frase de l'article 19 del Conveni.

5. De conformitat amb l'article 23 del Conveni, la República Federal d'Alemanya declara que no s'executaran en el seu territori les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut als estats de la *common law* amb el nom de *pre-trial discovery of documents*.

El 15 d'octubre de 1980, el Ministeri d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos va rebre una nota de l'Ambaixada de la República Federal

d'Alemanya a l'Haia, el text en anglès de la qual és el següent:

(...)

1. Per mitjà d'una nota de 14 de desembre de 1979, adreçada al ministeri, la República Socialista Txecoslovaca ha fet una declaració relativa a la declaració feta per la República Federal d'Alemanya en el moment del dipòsit de l'instrument de ratificació del Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, el 27 d'abril de 1979. Aquesta comunicació de la República Socialista Txecoslovaca va ser difosa per una notificació del Ministeri del 22 de gener de 1980.

2. Per mitjà d'una nota, de 12 d'agost de 1980, difosa per una notificació del Ministeri, del 19 de setembre de 1980, el Govern dels Estats Units d'Amèrica, després de fer consultes amb els Governos del Regne Unit i de França, va respondre a les afirmacions fetes en la comunicació de la República Socialista Txecoslovaca. El Govern de la República Federal d'Alemanya, sobre la base de la situació legal establerta en la nota dels Estats Units, desitja confirmar que l'aplicació a Berlín (Occidental) del Conveni abans esmentat, estesa per la República esmentada segons els procediments establerts, continua sent vigent i aplicable.

3. El Govern de la República Federal d'Alemanya desitja destacar que l'absència de resposta a altres comunicacions de naturalesa similar no s'ha de considerar que impliqui cap canvi de posició en aquest sentit.

4. L'Ambaixada de la República Federal d'Alemanya té l'honor de demanar que el contingut d'aquesta nota sigui portat a l'atenció dels governs dels estats que han rebut o rebran les notificacions abans esmentades.

Argentina

03-09-1980

El Govern argentí declara que l'extensió del Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial (18-03-1970), feta pel Regne Unit a les Illes Malvines, Geòrgia del Sud i Sandwich del Sud, identificades pel Regne Unit com a Illes Falkland i les seves dependències no afecta els drets de la República Argentina sobre l'arxipèlag esmentat.

La República Argentina ha assenyalat constantment la il·licitud de l'acció del Regne Unit (ocupació per la força de les illes al 1833 i expulsió dels habitants locals). Igualment, les resolucions 2065(XX), 3160(XXVIII) i 31/49 de l'Assemblea General de les Nacions Unides insten els dos governs a accelerar les

negociacions sobre el litigi de sobirania existent, i a posar fi a la situació colonial actual.

Objecció del Regne Unit, 06-01-1981

El Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord no té cap dubte sobre la sobirania del Regne Unit respecte de les Illes Falkland i les seves dependències. El Regne Unit té ple dret d'incloure-les en el camp d'aplicació dels acords internacionals dels quals n'és part. Per tant, el Regne Unit no pot acceptar la declaració d'Argentina abans esmentada en la mesura que pretén qüestionar el dret del Regne Unit d'estendre el Conveni esmentat a les Illes Falkland i les seves dependències ni pot acceptar que el Govern de la República Argentina hi tingui cap dret.

De la mateixa manera, el Regne Unit no pot acceptar l'afirmació implícita en el darrer paràgraf de la declaració d'Argentina que les Nacions Unides han assenyalat la "il·licitud de l'acció del Regne Unit (ocupació per la força de les illes al 1833 i expulsió dels habitants locals)". Les resolucions de les Nacions Unides simplement fan una crida a la resolució del litigi mitjançant negociació entre els dos governs.

08-05-1987

La República Argentina exclou totalment l'aplicació de les disposicions del segon paràgraf de l'article 4, i també les del capítol II.

La República Argentina no executarà les comissions rogatòries que tinguin per objecte el procediment de *pre-trial discovery of documents* conegut als països de la *common law*.

La República Argentina rebutja l'extensió de l'aplicació del Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, adoptada a l'Haia el 18 de març de 1970, a les Illes Malvines, Geòrgia del Sud i Sandwich del Sud, notificada pel Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord al Ministeri d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos, el 23 de novembre de 1979, i reafirma els seus drets de sobirania sobre les illes Malvines, Geòrgies del Sud i Sandwich del Sud, que formen part integrant del seu territori nacional.

L'Assemblea General de les Nacions Unides ha adoptat les resolucions 2065 (XX), 3160 (XXVIII), 31/49, 37/9, 38/12, 39/6, 40/21 i 41/40 on es reconeix l'existència d'una disputa de sobirania referida a la qüestió de les illes Malvines i on s'urgeix a la República Argentina i al Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord a mantenir negociacions amb la finalitat de trobar, al més aviat possible, una solució pacífica i definitiva del litigi, mitjançant els bons oficis del secretari general de les

Nacions Unides, que haurà d'informar l'Assemblea General sobre els progressos realitzats.

Així mateix, la República Argentina rebutja l'acceptació que, el 19 de juny de 1986 i per a les Illes Malvines, Geòrgia del Sud i Sandwich del Sud, ha formulat el Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord respecte de l'adhesió del Principat de Mònaco al Conveni esmentat.

Objecció del Regne Unit, 18-08-1987

El Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord no té cap dubte pel que fa a la sobirania del Regne Unit sobre les illes Falkland o Geòrgia del Sud i les illes Sandwich i té ple dret per incloure aquests territoris en el camp d'aplicació dels acords internacionals dels quals n'és part. Per tant, el Regne Unit no pot acceptar la declaració d'Argentina ja que pretén qüestionar el dret del Regne Unit a estendre el Conveni a les illes Falkland o Geòrgia del Sud i les illes Sandwich del Sud; com tampoc pot acceptar que el Govern de la República d'Argentina hi tingui cap mena de dret.

Tot el suara esmentat s'aplica igualment al refús per part del Govern de la República Argentina en la declaració esmentada de l'acceptació per part del Regne Unit respecte de les illes Falkland, Geòrgia del Sud i les illes de Sandwich del Sud de l'adhesió de Mònaco al Conveni.

11-04-1988

Respecte de l'acceptació del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord de l'adhesió de la República Argentina al Conveni de l'Haia sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial declarada mitjançant la nota de 12 de febrer de 1988, el Govern argentí refusa la pretesa acceptació del Conveni esmentat formulada respecte de les illes Malvines, Geòrgia del Sud i Sandwich del Sud i reafirma la sobirania de la República Argentina respecte de les illes esmentades, que són part integrant del territori nacional.

Objecció del Regne Unit, 08-07-1988

El Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord no té cap dubte de la sobirania del Regne Unit respecte de les illes Falkland o Geòrgia del Sud i les illes Sandwich del Sud i té ple dret per incloure aquests territoris en el camp d'aplicació dels acords internacionals dels quals n'és part. Per tant, el Regne Unit no pot acceptar la declaració d'Argentina que pretén qüestionar el dret del Regne Unit d'estendre el Conveni a les illes Falkland o Geòrgia del Sud i les illes Sandwich del Sud, ni pot acceptar que el Govern de la República Argentina hi tingui cap dret.

Armènia

(Traducció)

De conformitat amb l'article 33 del Conveni, la República d'Armènia formula la reserva següent:

- La República d'Armènia exclou, en la seva totalitat, l'aplicació de les disposicions que figuren al segon paràgraf de l'article 4 del Conveni.

La República d'Armènia fa les declaracions següents:

- De conformitat amb l'article 8 del Conveni, la República d'Armènia declara que els magistrats de l'autoritat requeridora d'un altre estat contractant només poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria si han obtingut l'autorització prèvia de les autoritats competents de la República d'Armènia;

- De conformitat amb els articles 16 i 17 del Conveni, la República d'Armènia declara que un agent diplomàtic o consular o una persona formalment designada com a comissari pot practicar, sense compulsió, en el territori de la República d'Armènia, qualsevol acte d'instrucció, sempre que hagi obtingut l'autorització prèvia de les autoritats competents i que en respecti les condicions;

- De conformitat amb l'article 18 del Conveni, la República d'Armènia declara que un agent diplomàtic o consular o un comissari, autoritzat a dur a terme un acte d'instrucció, de conformitat amb els articles 15, 16 i 17, té la facultat d'adreçar-se a l'autoritat competent de la República d'Armènia per obtenir l'assistència necessària per acomplir aquest acte mitjançant compulsió;

- De conformitat amb l'article 23 del Conveni, la República d'Armènia declara que no executa les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut en els estats de la *common law* sota el nom de *pre-trial discovery of documents*.

Austràlia

(Traducció)

De conformitat amb l'article 33, Austràlia exclou l'aplicació de les disposicions del segon paràgraf de l'article 4.

El Govern d'Austràlia declara per i en nom d'Austràlia que:

(...)

- De conformitat amb l'article 8, els magistrats de l'autoritat requeridora d'un altre estat contractant poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria sota reserva de l'autorització prèvia del jutge encarregat de l'execució de la comissió rogatòria;

- De conformitat amb l'article 15, un agent diplomàtic o consular només pot practicar un acte d'instrucció si prèviament ha sol·licitat i ha obtingut

l'autorització del *Secretary of the Attorney-General's Department of the Commonwealth of Australia*;

- De conformitat amb l'article 16, el *Secretary to the Attorney-General's Department of the Commonwealth of Australia* és l'autoritat competent als efectes d'aquest article i té la facultat de fixar les condicions de les autoritzacions en virtut d'aquest article, i

(...)

- De conformitat amb l'article 23, no executarà les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut als estats de la *common law* amb el nom de *pre-trial discovery of documents*;

(...)

- De conformitat amb l'article 40, el Conveni s'estendrà al conjunt dels territoris que representa en l'àmbit internacional.

Bielorússia

La República de Bielorússia ha formulat la reserva següent, de conformitat amb el primer paràgraf de l'article 33 del Conveni:

“La República de Bielorússia exclou totalment l'aplicació de les disposicions del segon paràgraf de l'article 4 del Conveni.”

i les declaracions següents:

“1. De conformitat amb l'article 8 del Conveni, la República de Bielorússia declara que els magistrats d'un altre estat contractant poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria en matèria civil o comercial sota reserva de l'autorització prèvia de l'autoritat competent de la República de Bielorússia.

(...)

2. De conformitat amb els articles 16 i 17 del Conveni, la República de Bielorússia declara que un agent diplomàtic o consular o una persona formalment designada a aquest efecte com a comissari, pot practicar, sense compulsió, qualsevol acte d'instrucció en el territori de la República de Bielorússia, en matèria civil i comercial, sempre que hagi obtingut l'autorització prèvia de les autoritats competents i que en respecti les condicions.

(...)

3. De conformitat amb l'article 18 del Conveni, la República de Bielorússia declara que un agent diplomàtic o consular o un comissari, autoritzat a dur a terme una diligència d'obtenció de proves de conformitat amb els articles 15, 16 i 17, té la facultat d'adreçar-se a l'autoritat competent de la República de Bielorússia per obtenir l'assistència necessària per acomplir aquesta diligència en matèria civil i comercial per la via de la compulsió.

(...)

I declara que les disposicions del Conveni abans esmentades es respectaran estrictament i fidelment.”

Brasil

[...], el Congrés nacional ha aprovat el text del Conveni [...], formulant la reserva prevista a l'article 33 relativa a l'aplicació de les disposicions de [...] el segon paràgraf de l'article 4 i també del capítol II, i fent les declaracions previstes als articles 8 i 23.

Bulgària

(Traducció)

Reserva considerada a l'article 33

La República de Bulgària exclou l'aplicació en el seu territori de les disposicions:

- del segon paràgraf de l'article 4;

- dels articles 16, 17, 18 i 19 del capítol II del Conveni.

(...)

Declaració considerada a l'article 8

Els representants de l'autoritat judicial de l'estat requeridor poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria, després d'obtenir-ne l'autorització de l'autoritat búlgara competent.

Declaració considerada al segon paràgraf de l'article 11

El magistrat que executa la comissió rogatòria és competent per reconèixer una exempció o una prohibició de declarar establerta per la llei d'un estat tercer, a condició que l'exempció o la prohibició de declarar establerta per la llei d'aquest estat s'especifiqui en la comissió rogatòria.

Declaració considerada a l'article 23

La República de Bulgària declara que no executarà les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut als estats de la *common law* amb el nom de *pre-trial discovery of documents*.

Corea, República de

(Traducció)

Reserves

1. De conformitat amb el segon paràgraf de l'article 4 i amb l'article 33, la República de Corea només acceptarà comissions rogatòries redactades en coreà o en anglès. El Govern de la República de Corea assenyala que l'execució de les comissions rogatòries que no vagin acompanyades d'una traducció en coreà serà més llarga que la de les comissions rogatòries acompanyades d'una traducció en aquesta llengua. La República de Corea només acceptarà comissions rogatòries en coreà de la part dels estats contractants que no accepten comissions rogatòries

redactades en cap de les dues llengües esmentades en l'apartat anterior.

2. De conformitat amb l'article 33, la República de Corea exclou, en el seu territori, l'aplicació de les disposicions dels articles 16 i 17 del capítol II del Conveni.

Declaracions

1. De conformitat amb l'article 8, el Govern de la República de Corea declara que els magistrats de l'autoritat requeridora d'un altre estat contractant poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria si han obtingut l'autorització prèvia de l'autoritat competent de la República de Corea.

2. De conformitat amb l'article 23, la República de Corea declara que no executa les comissions rogatòries que tenen per objecte el procediment conegut als estats de la *common law* amb el nom de *pre-trial discovery of documents*. Als efectes d'aquesta declaració, la República de Corea precisa que inclou en les comissions rogatòries que tenen per objecte el procediment conegut sota el nom de *pre-trial discovery of documents* totes les comissions rogatòries que exigeixin que una persona:

1) indiqui quins documents pertinents en el marc del procediment al qual fa referència la comissió rogatòria estan o han estat en la seva possessió, sota la seva custòdia o en el seu poder; o

2) que presenti qualsevol altre document, diferent dels documents concrets especificats en la comissió rogatòria, que, segons el tribunal requerit, sembli estar o pugui, probablement, estar en la seva possessió, sota la seva custòdia o en el seu poder.

Croàcia

Reserva relativa al segon paràgraf de l'article 4 i als articles 16 i 18 del Conveni.

De conformitat amb el primer paràgraf de l'article 33 del Conveni, la República de Croàcia exclou l'aplicació de les disposicions del segon paràgraf de l'article 4 i dels articles 16 i 18 del Conveni.

Declaració relativa a l'article 8 del Conveni

De conformitat amb l'article 8 del Conveni, la República de Croàcia declara que el personal judicial de l'estat requeridor pot estar present en l'execució de la comissió rogatòria, després de rebre l'autorització del Ministeri de Justícia de la República de Croàcia.

Declaració relativa a l'article 15 del Conveni

De conformitat amb l'article 15 del Conveni, la República de Croàcia declara que un agent diplomàtic o consular d'un estat contractant pot, en el territori de la República de Croàcia, obtenir proves sense compulsió, com a assistència al procediment

incoat davant els tribunals de l'estat que representa, sense l'autorització prèvia de l'autoritat central de Croàcia, sempre que l'obtenció de proves només estigui relacionada amb persones nacionals de l'estat que representa.

Declaració relativa a l'article 23 del Conveni

De conformitat amb l'article 23 del Conveni, la República de Croàcia declara que no executa comissions rogatòries emeses amb la finalitat del *pre-trial discovery of documents* tal com es coneix en els països de la *common law*.

Dinamarca

1) Fent ús de les disposicions previstes a l'article 33, el Govern danès declara, de conformitat amb l'article 4, que Dinamarca no accepta comissions rogatòries en francès.

2) Fent ús de les disposicions previstes a l'article 33, el Govern danès declara, de conformitat amb l'article 17, que Dinamarca no accepta l'obtenció de proves per part de comissaris.

Article 4

Les comissions rogatòries es poden adreçar en noruec i en suec, i Dinamarca no assumeix l'obligació de retornar les proves obtingudes redactades en una llengua diferent del danès.

Article 8

Els magistrats de l'autoritat requeridora d'un altre estat contractant poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria si han obtingut l'autorització prèvia de l'autoritat danesa competent.

Article 15

Un agent diplomàtic o consular pot practicar un acte d'instrucció per mitjà de l'autorització del Ministeri de Justícia.

Article 16

El Ministeri de Justícia dóna l'autorització de procedir a l'obtenció de proves.

Article 23

A Dinamarca no es poden executar comissions rogatòries que tinguin per objecte el procediment conegut amb el nom de *pre-trial discovery of documents*.

Article 27.a

Les comissions rogatòries poden ser transmeses, com fins ara, pels agents consulars dels estats estrangers a Dinamarca, directament al tribunal danès competent.

Per mitjà d'una nota del 22 de juliol de 1980, rebuda el 23 de juliol de 1980, Dinamarca, fent referència a la seva declaració relativa a l'article 23 del Conveni, ha fet la declaració addicional següent:

(Traducció)

La declaració feta pel Regne de Dinamarca de conformitat amb l'article 23 relatiu a les "comissions rogatòries que tenen per objecte (un procediment de) *pre-trial discovery of documents*" s'aplica a totes les comissions rogatòries que exigeixin d'una persona:

- a) declarar quins documents relatius al cas al qual fa referència la comissió rogatòria, estan o han estat en la seva possessió, altres que els documents particulars especificats en la comissió rogatòria, o
- b) que presenti documents altres que els documents particulars especificats en la comissió rogatòria que estan probablement en la seva possessió.

Eslovàquia

Declaracions fetes per l'antiga Txecoslovàquia:

"La República Socialista Txecoslovaca declara pel que fa a l'article 16 del Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial conclòs a l'Haia el 18 de març de 1970, que els actes d'instrucció, de conformitat amb el capítol II, poden dur-se a terme sense la seva autorització prèvia, a condició que hi hagi reciprocitat.

La República Socialista Txecoslovaca declara, a més, sobre l'article 18 del mateix Conveni, que els agents diplomàtics o consulars o els comissaris, autoritzats a practicar un acte d'instrucció I, de conformitat amb els articles 15, 16 i 17, tenen la facultat de demanar de practicar l'obtenció de proves al tribunal txecoslovac competent o al notariat d'estat txecoslovac als quals tramet un document per l'intermediari del Ministeri de Justícia de la República Socialista Txeca a Praga o del Ministeri de Justícia de la República Socialista Eslovaca a Bratislava, a condició que hi hagi reciprocitat.

La República Socialista Txecoslovaca declara, en connexió amb l'article 40 del Conveni que atorga als estats el dret de declarar que el Conveni està en vigor pels territoris que representen a escala internacional, que, segons la seva opinió, el manteniment de certs països en un estat de dependència està en contradicció amb el contingut i els objectius de la Declaració de l'ONU del 14 de desembre de 1960 sobre la independència atorgada als països i als pobles colonials, proclamant la necessitat d'una liquidació ràpida i incondicional del colonialisme sota totes les seves formes i aparences."

Ratificació amb declaracions similars a les declaracions fetes en signar.

Per mitjà d'una nota del 24 de maig de 1978, el Govern de Txecoslovàquia ha fet saber al Ministeri d'Afers Exteriors que el Ministeri de Justícia de la República Socialista Txeca i el Ministeri de Justícia de la República Socialista Eslovaca han estat

designats com a autoritats centrals de conformitat amb els articles 2 i 24 del Conveni.

Per mitjà d'una nota del 14 de desembre de 1979, rebuda al Ministeri d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos el 18 de desembre de 1979, la República Socialista Txecoslovaca ha fet una declaració relativa a la declaració feta per la República Federal d'Alemanya en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació del Conveni abans esmentat el 27 d'abril de 1979.

El text d'aquesta declaració és el següent:

"L'Ambaixada de la República Socialista Txecoslovaca en el Regne dels Països Baixos presenta els seus respectes al Ministeri d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos i en relació amb la ratificació per part de la República Federal d'Alemanya del Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial conclòs a l'Haia el 18 de març de 1970, entrat en vigor per a la República Socialista Txecoslovaca l'11 de juliol de 1976, té l'honor, segons les instruccions del Ministeri Federal d'Afers Exteriors, de portar al seu coneixement que en la declaració del Govern de la República Federal d'Alemanya, la validesa del Conveni ha estat ampliada al *Land Berlin*; a més, aquesta declaració conté, en virtut de les disposicions respectives d'aquest Conveni, un llistat d'autoritats centrals dels *Länder*; en el qual figura com un dels *Länder* federals un *Land Berlin*, com si fos part de la República Federal d'Alemanya. Se sap que Berlín Occidental no és un *Land Berlin* que forma part de la República Federal d'Alemanya. L'Acord a quatre bandes del 3 de setembre de 1971 estableix expressament que els sectors occidentals de Berlín no formen part de la República Federal d'Alemanya i, per tant, no els pot administrar. Per consegüent, la declaració en qüestió del Govern de la República Federal d'Alemanya està en contradicció flagrant amb l'Acord a quatre bandes i no pot tenir efectes jurídics. Per aquest motiu, la República Socialista Txecoslovaca no reconeix l'extensió de la validesa del Conveni als sectors occidentals de Berlín i no l'aplicarà.

L'Ambaixada de la República Socialista Txecoslovaca té l'honor de sol·licitar al Ministeri d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos que informi de la declaració de la República Socialista Txecoslovaca als governs dels estats que són o que, en el futur, seran parts del Conveni abans esmentat."

El Ministeri d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos ha rebut una nota de l'Ambaixada dels Estats Units d'Amèrica del 12 d'agost de 1980 que conté una declaració feta en nom del Govern dels Estats Units d'Amèrica, del Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord i del Govern de

França sobre la qüestió de la declaració feta per la República Socialista Txecoslovaca en la seva nota del 14 de desembre de 1979. La declaració es llegeix com segueix:

(Traducció)

En la comunicació abans esmentada, el Govern de Txecoslovàquia s'oposa a la utilització del terme *Land Berlin* en la declaració feta per la República Federal d'Alemanya en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació del Conveni en qüestió, el 27 d'abril de 1979. L'extensió d'aquest Conveni als sectors occidentals de Berlín ha estat aprovada per les tres potències en l'exercici de la seva autoritat suprema, de conformitat amb els procediments establerts.

La utilització del terme *Land Berlin* derivada de la Constitució adoptada pels diputats de Berlín el 1949 (modificada per les reserves de la *Kommandatur* interaliada expressades en BK/O (50 75)), no implica que Berlín sigui un *Land* de la República Federal d'Alemanya. L'extensió d'aquest tractat a Berlín continua, per tant, en vigor.

En relació amb els comentaris del Govern de Txecoslovàquia sobre l'Acord a quatre bandes del 3 de setembre de 1971, els tres governs reafirmen que els estats que no són part de l'Acord a quatre bandes no tenen cap competència per interpretar de forma autoritzada les disposicions d'aquest acord. Els tres governs no consideren necessari i no tenen la intenció de respondre altres comunicacions d'estats que no són parts de l'Acord a quatre bandes. Això no implica, en cap cas, que la posició dels tres governs en aquest assumpte hagi canviat.

Espanya

"De conformitat amb l'article 33, i en relació amb el segon paràgraf de l'article 4, Espanya no accepta comissions rogatòries que no estiguin redactades en espanyol o que no vagin acompanyades d'una traducció.

a) (...)

b) Després de rebre l'autorització del Ministeri de Justícia espanyol, un jutge de l'estat requeridor pot intervenir en l'execució d'una comissió rogatòria, de conformitat amb l'article 8.

c) De conformitat amb els articles 16 i 17, es pot practicar la prova, sense necessitat d'autorització prèvia de l'autoritat espanyola, en els locals de la representació diplomàtica o consular de l'estat requeridor.

d) Pel que fa a l'article 23, Espanya no accepta les comissions rogatòries derivades del procediment *pre-trial discovery of documents* conegut en els països de la *common law*.

Estats Units d'Amèrica

Traducció

(...)

De conformitat amb el segon paràgraf de l'article 4, els Estats Units accepten rebre comissions rogatòries redactades en francès o traduïdes al francès. Ara bé, els Estats Units precisen que, atès que, caldrà traduir aquests documents a l'anglès, l'autoritat central trigarà més a executar les comissions rogatòries redactades o traduïdes en francès que les comissions rogatòries redactades en anglès.

De conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 4, els Estats Units declaren que també accepten comissions rogatòries en espanyol lliurades per execució en el *Commonwealth* de Puerto Rico.

De conformitat amb l'article 8, els Estats Units declaren que, sota reserva d'una autorització prèvia, els magistrats de l'autoritat requeridora d'un altre estat contractant poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria. El Ministeri de Justícia és l'autoritat competent per a l'aplicació d'aquest article.

Els Estats Units declaren que, de conformitat amb els articles 16 i 17, es pot practicar qualsevol acte d'instrucció en el territori dels Estats Units sense autorització prèvia.

De conformitat amb l'article 18, els Estats Units declaren que un agent diplomàtic o consular o un comissari, autoritzat a practicar un acte d'instrucció, de conformitat amb els articles 15, 16 i 17, té la facultat d'adreçar-se a l'autoritat competent per obtenir l'assistència necessària per dur a terme aquest acte amb mesures de compulsió.

Per a l'aplicació de l'article 18, l'autoritat competent és el tribunal del districte on es trobi o resideixi la persona. El tribunal pot ordenar-li testimoniar o fer una declaració, presentar un document o tot allò que sigui útil per a les actuacions judicials d'un tribunal estranger. L'ordre pot estipular que es prengui el testimoni o es faci la declaració, o que es lliuri, a una persona designada pel tribunal, el document o altre objecte.

Estònia

(Traducció)

1) Prenent com a base l'article 8, els jutges de l'estat requeridor tenen el dret de participar en l'execució de la mesura sotmesa a autorització prèvia del Ministeri de Justícia de la República d'Estònia;

2) Basant-se en l'article 11, una persona pot rebutjar participar en l'establiment de la prova o en l'execució de la mesura si la llei del seu estat d'origen li obliga a fer-ho o li ho permet;

3) Prenent com a base l'article 23, la República d'Estònia executa una comissió rogatòria que requereixi la presentació d'un document o de la seva còpia si es compleixen les condicions següents:

- a) el judici ja s'ha iniciat;
- b) els documents han estat raonablement identificats pel que fa a les dates, el contingut o altres informacions;
- c) s'han constatat circumstàncies que fan pressuposar que els documents són propietat de l'interessat, estan en la seva possessió o n'és coneixedor.

Finlàndia

Reserva

(Traducció)

De conformitat amb l'article 33, Finlàndia formula una reserva pel que fa al segon paràgraf de l'article 4 en el sentit que no s'accepten les comissions rogatòries redactades en francès o en anglès.

Per mitjà d'una nota de l'11 de desembre de 1980, rebuda el 12 de desembre de 1980, el Govern de Finlàndia retira, en part, la reserva relativa al segon paràgraf de l'article 4 formulada amb motiu de la ratificació. El Govern de Finlàndia accepta, a partir d'ara, les comissions rogatòries redactades o traduïdes en anglès. De conformitat amb l'article 35, lletra c, el Govern de Finlàndia ha fet la declaració següent:

(Traducció)

El fet que la República de Finlàndia accepti les comissions rogatòries en anglès no implica que s'encarregui d'executar la comissió, o de transmetre la prova així obtinguda en anglès, ni tampoc de fer traduir els documents que constatin l'execució de la comissió rogatòria.

Declaracions

(Traducció)

(...)

2. El suec és la segona llengua oficial de Finlàndia. Finlàndia accepta, de conformitat amb el segon paràgraf de l'article 4, les comissions rogatòries redactades en suec. La resposta es donarà en suec si se n'ha fet la demanda expressa per a la comissió rogatòria en qüestió.

3. Un magistrat de l'autoritat requeridora pot, de conformitat amb l'article 8, assistir a l'execució d'una comissió rogatòria, a condició que el Ministeri de Justícia finlandès n'hagi donat l'autorització.

4. Es poden practicar els actes d'instrucció als quals fan referència els articles 16 i 17 del Conveni sense l'autorització prèvia de les autoritats finlandeses.

5. Finlàndia no executa les comissions rogatòries, a les quals fa referència l'article 23, que tenen per objecte un procediment conegut en els estats de la *common law* sota el nom de *pre-trial discovery of documents*.

A més, el Govern de Finlàndia va modificar la declaració relativa a l'article 23 del Conveni abans esmentat feta amb motiu de la ratificació. La declaració modificada es llegeix com segueix:

(Traducció)

La declaració feta per la República de Finlàndia pel que fa a l'article 23, relativa "a les comissions rogatòries que tenen per objecte (un procediment de) *pre-trial discovery of documents*, només s'aplica a les comissions rogatòries que exigeixen d'una persona:

- a) que declari quins documents relatius al cas al qual fa referència la comissió rogatòria estan o han estat en la seva possessió, sota la seva custòdia o en el seu poder, o
- b) que presenti qualsevol altre document diferent dels documents concrets especificats en la comissió rogatòria, que probablement estan en la seva possessió, sota la seva custòdia o en el seu poder.

França

"De conformitat amb les disposicions de l'article 33, el Govern francès declara:

- que, per aplicació del segon paràgraf de l'article 4 només executarà les comissions rogatòries redactades en francès o acompanyades d'una traducció al francès;

- que, per aplicació de l'article 23, no executarà les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut en els estats de la *common law* sota el nom de *pre-trial discovery of documents*;

(...)

De conformitat amb les disposicions de l'article 16, es designa el Ministeri de Justícia com a autoritat competent per autoritzar els agents diplomàtics o consulars d'un estat contractant a practicar, sense compulsió, actes d'instrucció que afectin persones que no siguin nacionals d'aquest estat i que facin referència a un procediment incoat davant un tribunal de l'estat que representen.

Aquesta autorització es donarà per cada cas particular i anirà acompanyada, si escau, de condicions particulars, i estarà sotmesa a les condicions generals següents:

1 Els actes d'instrucció hauran de practicar-se exclusivament en el recinte de les ambaixades o dels consolats;

2 La data i l'hora dels actes d'instrucció s'han de notificar amb antelació suficient al Servei Civil de Cooperació Judicial Internacional perquè, eventualment, es pugui fer representar;

3 Els actes d'instrucció s'han de dur a terme en un local accessible al públic;

4 Les persones concernides per l'acte d'instrucció han de ser convocades formalment per mitjà d'un document oficial redactat en francès o acompanyat d'una traducció en francès; i el document ha de mencionar:

a) que l'acte d'instrucció al qual es procedeix es duu a terme de conformitat amb les disposicions del Conveni de l'Haia del 18 de març de 1970 sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, i s'insereix en el marc d'un procediment judicial seguit davant d'una jurisdicció determinada d'un estat contractant;

b) que la compareixença és voluntària i que la no compareixença no hauria de comportar accions penals a l'estat requeridor;

c) que les parts en el procés, si escau, han donat el seu consentiment i, si no és així, els motius de la seva oposició;

d) que la persona concernida per l'acte d'instrucció pot fer-se assistir per un advocat;

e) que la persona concernida per l'acte d'instrucció pot invocar una exempció o una prohibició de declarar.

S'ha d'enviar una còpia d'aquestes citacions al Ministeri de Justícia.

5 S'informarà el Servei Civil de Cooperació Judicial Internacional de qualsevol dificultat.

De conformitat amb les disposicions de l'article 17, es designa el Ministeri de Justícia com a autoritat competent per autoritzar les persones oficialment designades com a comissaris a practicar, sense compulsió, actes d'instrucció relatius a un procediment incoat davant un tribunal d'un estat contractant.

Aquesta autorització, que s'atorga per cada cas particular, comporta, si escau, condicions particulars i està sotmesa a les condicions generals següents:

1 Els actes d'instrucció s'han de practicar exclusivament a l'interior del recinte de les ambaixades;

2 La data i l'hora dels actes d'instrucció s'han de notificar amb antelació suficient al Servei Civil de Cooperació Judicial Internacional per tal que, eventualment, es pugui fer representar;

3 Els actes d'instrucció s'han de dur a terme en un local accessible al públic;

4 Les persones concernides per l'acte d'instrucció han de ser convocades formalment per mitjà d'un document oficial redactat en francès o acompanyat d'una traducció en francès, i el document ha de mencionar:

a) que l'acte d'instrucció al qual es procedeix es duu a terme de conformitat amb les disposicions del Conveni de l'Haia del 18 de març de 1970 sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, i s'insereix en el marc d'un procediment judicial seguit davant una jurisdicció determinada d'un estat contractant;

b) que la compareixença és voluntària i que la no compareixença no hauria de comportar accions penals a l'estat requeridor;

c) que les parts en el procés, si escau, han donat el seu consentiment i, si no és així, els motius de la seva oposició;

d) que la persona a la qual fa referència l'acte d'instrucció pot fer-se assistir per un advocat;

e) que la persona a la qual fa referència l'acte d'instrucció pot invocar una exempció o una prohibició de declarar.

S'ha d'enviar una còpia d'aquestes citacions al Ministeri de Justícia.

5 S'informarà el Servei Civil de Cooperació Judicial Internacional de qualsevol dificultat.

La demanda d'autorització que l'autoritat requeridora adreçarà al Ministeri de Justícia ha de precisar:

1) Els motius que han portat, tenint present els imports de les costes judicials que ha comportat, a escollir de preferència aquest mètode d'investigació en comptes de la comissió rogatòria.

2) Els criteris de designació dels comissaris quan la personalitat designada no resideixi a França.

El Govern francès declara que, en aplicació de les disposicions de l'article 8, els magistrats de l'autoritat requeridora d'un estat contractant, poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria."

Modificació del 19 de gener de 1987 de la declaració relativa a l'article 23:

"La declaració feta per la República Francesa, de conformitat amb l'article 23 relatiu a les comissions rogatòries que tenen per objecte el procediment de *pre-trial discovery of documents* no s'aplica quan els documents demanats són enumerats limitativament en la comissió rogatòria i tenen una relació directa i precisa amb l'objecte del litigi."

L'instrument de ratificació de França menciona clarament que el Conveni s'aplica al conjunt del territori de la República Francesa. Així, el Conveni s'aplica, a

més de a la França metropolitana i als departaments d'Ultramar (Guaiana Francesa, Guadalupe, Reunió i Martinica), al conjunt dels altres territoris d'ultramar francesos.

Grècia

(Traducció)

1. (...)

2. Sens perjudici de l'article 33, Grècia declara que, segons els termes del segon paràgraf de l'article 4 del Conveni, les comissions rogatòries s'han de redactar en grec o han d'anar acompanyades d'una traducció en grec.

3. Segons els articles 8 i 35, paràgraf 2c, del Conveni, els magistrats de l'autoritat requeridora d'un altre estat contractant poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria, a condició que la seva presència hagi estat prèviament autoritzada per l'autoritat central de Grècia.

4. Segons l'article 18, Grècia declara que facilitarà l'assistència necessària per practicar actes d'instrucció com els que figuren als articles 15, 16 i 17, a condició que es procedeixi de conformitat amb la legislació grega.

5. Grècia declara que, de conformitat amb l'article 23 del Conveni, no executarà les comissions rogatòries amb vista a un *pre-trial discovery of documents*.

Hongria

Declaració considerada a l'article 2

La República d'Hongria designa el Ministeri de Justícia com a autoritat central, de conformitat amb l'article 2 del Conveni.

Declaració considerada a l'article 8

Els magistrats de l'autoritat requeridora poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria pel tribunal requerit, sempre que hi hagi una autorització prèvia de l'autoritat central de la República d'Hongria.

Declaració considerada a l'article 15

De conformitat amb les disposicions de l'article 15 del Conveni, un agent diplomàtic o consular d'un estat contractant pot practicar, en el territori de la República d'Hongria, actes d'instrucció necessaris en un procediment incoat davant un tribunal de l'estat que representa, sense autorització prèvia de les autoritats hongareses, a condició que la persona afectada sigui exclusivament nacional de l'estat que representa l'agent diplomàtic o consular. L'obtenció de proves no ha de comportar l'aplicació, ni l'amenaça de l'aplicació, de mesures de compulsió ni cap perjudici jurídic.

Declaració considerada a l'article 17

L'autoritat central de la República d'Hongria està habilitada per donar l'autorització a la qual fa referència el segon paràgraf de l'article 17 del Conveni.

Declaració considerada a l'article 23

Les autoritats hongareses no executaran les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut sota el nom de *pre-trial discovery of documents*.

Reserva considerada al segon paràgraf de l'article 4

La República d'Hongria exclou l'aplicació de les disposicions del segon paràgraf de l'article 4 del Conveni.

Reserva considerada a l'article 16

La República d'Hongria exclou l'aplicació de les disposicions de l'article 16 del Conveni.

Reserva considerada a l'article 18

Les autoritats hongareses no atorgaran a l'agent diplomàtic o consular, en aplicació de les disposicions de l'article 15 del Conveni, o al comissari, en aplicació de les disposicions de l'article 17 del Conveni, l'assistència necessària per obtenir proves aplicant mesures de compulsió.

Índia

(Traducció)

Les comissions rogatòries a les quals fa referència el Conveni han d'estar redactades en anglès o han d'anar acompanyades d'una traducció en aquesta llengua.

Els magistrats de l'autoritat requeridora d'un altre estat contractant poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria, sota reserva de l'autorització prèvia de l'autoritat central i del tribunal encarregat de l'execució.

De conformitat amb l'article 16 del Conveni, un agent diplomàtic o consular pot practicar qualsevol acte d'instrucció que concerneixi nacionals indis o nacionals d'un país tercer, sota reserva de l'autorització prèvia de l'autoritat central.

De conformitat amb l'article 17 del Conveni, un comissari, als efectes del que disposa aquest article, pot practicar qualsevol acte d'instrucció, sota reserva de l'autorització prèvia de l'autoritat central.

En virtut de l'article 18, un agent diplomàtic o consular o un comissari, autoritzat a practicar un acte d'instrucció de conformitat amb els articles 15, 16 i 17, té la facultat d'adreçar-se al tribunal del districte competent per obtenir l'assistència necessària per dur a terme aquesta actuació per la via de la compulsió.

En virtut de l'article 23 del Conveni, la República Índia no executa les comissions rogatòries que tenen per objecte el procediment conegut per *pre-trial discovery of documents* que exigeix d'una persona que presenti altres documents que els especificats en la comissió rogatòria, com ara documents que sembli que estiguin en la seva possessió, custòdia o poder.

Islàndia

Traducció

De conformitat amb el primer paràgraf de l'article 33 del Conveni, Islàndia s'oposa a l'aplicació del segon paràgraf de l'article 4 del Conveni pel que fa a la llengua francesa. No s'acceptaran les comissions rogatòries en francès o acompanyades d'una traducció en francès.

De conformitat amb l'article 8 del Conveni, Islàndia declara que els magistrats de l'autoritat requeridora d'un altre estat contractant poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria si el Ministeri de Justícia i dels Afers Eclesiàstics ha donat prèviament la seva autorització.

De conformitat amb el segon paràgraf de l'article 15 del Conveni, Islàndia declara que un agent diplomàtic o consular només pot practicar un acte d'instrucció per mitjà d'una autorització atorgada pel Ministeri de Justícia i dels Afers Eclesiàstics, després que se n'hagi fet la demanda per part d'aquest agent o en el seu nom.

De conformitat amb l'article 23, Islàndia declara que no executa les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut en els estats de la *common law* amb el nom de *pre-trial discovery of documents*.

Israel

De conformitat amb l'article 8, Israel declara que els magistrats de l'autoritat requeridora poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria sense autorització prèvia.

L'autoritat central designada per l'Estat d'Israel, de conformitat amb l'article 2 del Conveni, és el *Director of the Courts*, 19 Jaffa Road, Jerusalem. El *Director of the Courts* també és l'autoritat designada als efectes dels articles 16 i 17 per atorgar les autoritzacions considerades en aquests articles.

Itàlia

El Govern italià declara, de conformitat amb l'article 8, que els magistrats de l'autoritat requeridora d'un altre estat contractant poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria, amb l'autorització prèvia de l'autoritat competent designada per l'estat italià.

El Govern italià declara, de conformitat amb l'article 18, que un agent diplomàtic o consular o un

comissari, que procedeix a practicar un acte d'instrucció de conformitat amb els articles 15, 16 i 17, té la facultat d'adreçar-se a l'autoritat designada per l'Estat Italià, per obtenir l'assistència necessària per acomplir aquesta actuació per la via de la compulsió.

El Govern italià declara, de conformitat amb l'article 23, que no executarà les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut en els estats de la *common law* sota el nom de *pre-trial discovery of documents*.

El Govern italià designa, de conformitat amb l'article 35, el Ministeri d'Afers Exteriors com a autoritat central, prevista a l'article 2, que assumeix la responsabilitat de rebre les comissions rogatòries que emanen d'una autoritat judicial d'un altre estat contractant, i de trametre-les a l'autoritat competent amb vistes a la seva execució.

Letònia

(Traducció)

De conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 4 del Conveni, la República de Letònia declara que, ultra els idiomes previstos en l'article esmentat, accepta igualment les comissions rogatòries redactades en rus.

De conformitat amb l'article 8 del Conveni, la República de Letònia declara que els magistrats de l'autoritat requeridora d'un altre estat contractant poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria. En aquest cas es requereix l'autorització prèvia del Ministeri de Justícia de la República de Letònia, autoritat designada com a competent.

Les persones que, en virtut dels articles 16 i 17 del Conveni, desitgin practicar un acte d'instrucció a la República de Letònia han de sol·licitar-ho al Ministeri de Justícia letó.

Lituània

(Traducció)

(...)

Vistes les disposicions del quart paràgraf de l'article 4 del Conveni, la República de Lituània declara que només accepta les comissions rogatòries redactades en lituà, en anglès, en francès o en rus, o si la comissió rogatòria no està redactada en cap d'aquestes llengües, que la comissió rogatòria i els documents adjunts han d'anar acompanyats d'una traducció en lituà, en anglès, en francès o en rus.

Vistes les disposicions de l'article 8 del Conveni, la República de Lituània declara que els magistrats de l'autoritat requeridora d'un altre estat contractant només poden assistir a l'execució d'una comissió

rogatòria després de rebre'n l'autorització del Ministeri de Justícia de la República de Lituània.

Vistes les disposicions de l'article 16 del Conveni, la República de Lituània declara que un agent diplomàtic o consular d'un estat contractant només pot practicar, sense compulsió, un acte d'instrucció que afecti nacionals de la República de Lituània, segons el que disposa la llei sobre la ciutadania de la República de Lituània, si prèviament ha obtingut l'autorització del Ministeri de Justícia de la República de Lituània. L'autorització per practicar un acte d'instrucció atorgada pel Ministeri de Justícia de la República de Lituània ha d'indicar que:

- a) l'agent diplomàtic o consular només practicarà l'acte d'instrucció en els locals de l'ambaixada o del consolat de l'estat que representa;
- b) el Ministeri de Justícia de la República de Lituània ha de ser informat de la data, de l'hora i del lloc on es practicarà l'acte d'instrucció ;
- c) el document relatiu a la diligència en qüestió s'ha de redactar en lituà o en una altra llengua accessible a la persona que participi o procedeixi a practicar l'acte d'instrucció, i ha d'anar acompanyat d'una traducció en lituà o en una altra llengua accessible a aquesta persona;
- d) el document relatiu a l'acte d'instrucció, redactat en una llengua accessible a la persona que participi en l'obtenció de proves, ha d'estar signat per aquesta persona. S'ha d'enviar una còpia d'aquest document al Ministeri de Justícia de la República de Lituània.

Vistes les disposicions de l'article 17 del Conveni, la República de Lituània declara que tota persona degudament designada a aquest efecte com a comissari, pot practicar, sense compulsió, en el territori de la República de Lituània, qualsevol acte d'instrucció que afecti un ciutadà de la República de Lituània, segons disposa la llei sobre la ciutadania de la República de Lituània, si el Ministeri de Justícia de la República de Lituània li ha autoritzat prèviament per escrit. L'autorització atorgada pel Ministeri de Justícia de la República de Lituània ha d'indicar que:

- a) el Ministeri de Justícia de la República de Lituània ha de ser informat de la data, de l'hora i del lloc de l'acte d'instrucció;
- b) el document relatiu a l'acte d'instrucció s'ha de redactar en lituà o en una altra llengua accessible a la persona que participi o practiqui l'acte d'instrucció, i ha d'anar acompanyat d'una traducció en lituà o en una altra llengua accessible a aquesta persona;
- c) el document relatiu a l'acte d'instrucció , redactat en una llengua accessible a la persona que participi en l'acte d'instrucció, ha d'estar signat per aquesta

persona. S'ha d'enviar una còpia d'aquest document al Ministeri de Justícia de la República de Lituània.

Vistes les disposicions de l'article 23 del Conveni, la República de Lituània declara que no executarà les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment de *pre-trial discovery of documents*.

Luxemburg

"(...)

- En aplicació del quart paràgraf de l'article 4 també s'accepten les comissions rogatòries redactades en alemany.

- En aplicació de l'article 23, no s'executaran les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut en els estats de la *common law* sota el nom de *pre-trial discovery of documents*.

- De conformitat amb les disposicions de l'article 16, es designa la fiscalia general com a autoritat competent per autoritzar els agents diplomàtics o consulars d'un estat contractant a practicar, sense compulsió, qualsevol acte d'instrucció que afecti persones que no siguin nacionals d'aquest estat i que facin referència a un procediment incoat en un tribunal de l'estat que representen.

Aquesta autorització, que es dona per cada cas particular, està supeditada, si escau, a condicions particulars i està sotmesa a les condicions generals següents:

1 els actes d'instrucció hauran de practicar-se exclusivament a l'interior del recinte de les ambaixades o dels consolats;

2 el lloc, la data i l'hora dels actes d'instrucció s'han de notificar amb antelació suficient a la fiscalia general per permetre-li que, eventualment, es pugui fer representar;

3 les persones concernides per l'acte d'instrucció han de ser convocades formalment per mitjà d'un document oficial redactat en francès o en alemany o acompanyat d'una traducció en una d'aquestes llengües. Aquest document ha de mencionar:

a) que l'acte d'instrucció es du a terme de conformitat amb les disposicions del Conveni de l'Haia del 18 de març de 1970 sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, i s'insereix en el marc d'un procediment judicial seguit davant una jurisdicció determinada d'un estat contractant;

b) que la compareixença és voluntària i que la no compareixença no hauria de comportar accions penals en l'estat requeridor;

c) que les parts en el procés, si escau, han donat el seu consentiment i, si no és així, els motius de la seva oposició;

d) que la persona concernida per l'acte d'instrucció pot fer-se assistir per un advocat;

e) que la persona concernida per l'acte d'instrucció pot invocar una exempció o una prohibició de declarar.

- De conformitat amb disposicions de l'article 17, es designa la fiscalia general com a autoritat competent per autoritzar les persones oficialment designades com a comissaris a practicar, sense compulsió, qualsevol acte d'instrucció relatiu a un procediment incoat davant un tribunal d'un estat contractant.

Aquesta autorització, que es dóna per cada cas particular, està supeditada, si escau, a condicions particulars i està sotmesa a les condicions generals següents:

1 el lloc, la data i l'hora de l'acte d'instrucció s'han de notificar amb antelació suficient a la fiscalia general per permetre-li que, eventualment, es pugui fer representar;

2 les persones concernides per l'acte d'instrucció han de ser convocades formalment per mitjà d'un document oficial redactat en francès o en alemany o acompanyat d'una traducció en una d'aquestes llengües;

Aquest document ha de mencionar:

a) que l'acte d'instrucció a què es procedeix es du a terme de conformitat amb les disposicions del Conveni de l'Haia del 18 de març de 1970 sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, i s'insereix en el marc d'un procediment judicial seguit davant una jurisdicció determinada d'un estat contractant;

b) que la compareixença és voluntària i que la no compareixença no hauria de comportar accions penals en l'estat requeridor;

c) que les parts en el procés, si escau, han donat el seu consentiment i, si no és així, els motius de la seva oposició;

d) que la persona concernida per l'acte d'instrucció pot fer-se assistir per un advocat;

e) que la persona concernida per l'acte d'instrucció pot invocar una exempció o una prohibició de declarar.

- En aplicació de l'article 8, els magistrats de l'autoritat requeridora d'un estat contractant poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria."

Macedònia

(Traducció)

De conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 4 del Conveni, la República de Macedònia declara que les comissions rogatòries que s'hagin d'executar en aplicació del Conveni, i també els seus annexos,

s'han de redactar en macedoni o s'han d'acompanyar d'una traducció en aquesta llengua, de conformitat amb l'article 7 de la Constitució de la República de Macedònia de 17 de novembre de 1991.

De conformitat amb l'article 8, el Govern de la República de Macedònia declara que els magistrats de l'autoritat requeridora d'un altre estat contractant poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria, a condició d'haver obtingut l'autorització prèvia d'un tribunal de primera instància de la República de Macedònia.

De conformitat amb l'article 23 del Conveni, la República de Macedònia declara que no executa les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut en els estats de la *common law* sota el nom de *pre-trial discovery of documents*.

Malta

Declaració de l'1 d'agost del 2012

(Traducció)

Malta declara que la seva adhesió al Conveni només serà efectiva un cop s'hagin complert tots els procediments relatius a l'adhesió esmentada en el si de la Unió Europea i, en concret, l'adopció d'una decisió del Consell que autoritzi Malta a adherir-se al Conveni. Quan aquesta decisió hagi estat adoptada, Malta notificarà al dipositari la data en la qual el Conveni esmentat s'aplicarà a Malta.

24 de febrer del 2011

(Traducció)

De conformitat amb el segon paràgraf de l'article 4 del Conveni, el Govern de Malta declara que es reserva el dret d'acceptar només les comissions rogatòries redactades en anglès.

Mèxic

A) TRANSMISSIÓ I EXECUCIÓ D'EXHORTS 1. (...)

2. Requisits en matèria de llengües (article 4)

2.1 Els Estats Units Mexicans formulen una reserva expressa a les disposicions del segon paràgraf de l'article 4 i declaren, de conformitat amb el seu quart paràgraf, que els exhortos o les comissions rogatòries que s'enviïn a la seva autoritat central o a les seves autoritats judicials han d'estar redactats en espanyol o anar acompanyats d'una traducció en aquesta llengua.

B) OBTENCIÓ DE PROVES A L'ESTRANGER PER PART DE DIPLOMÀTICS, CONSULARS I COMISSIONS (CAPÍTOL II)

3. Els Estats Units Mexicans formulen una reserva expressa i total sobre les disposicions contingudes en els articles 17 i 18 d'aquest capítol pel que fa als

Comisionados i a l'ús de mesures de compulsió per part d'agents diplomàtics i consulars.

C) PREPARACIÓ D'ACTES PREJUDICIALS

4. En relació amb l'article 23 del Conveni, els Estats Units Mexicans declaren que, de conformitat amb el seu dret, només poden executar exhorts pels quals se sol·licita l'exhibició i la transcripció de documents, quan es compleixin els requisits següents:

- a) Que s'hagi iniciat el procés.
- b) Que els documents estiguin raonablement identificats pel que fa a la seva data, el seu contingut i altres informacions pertinents; que s'especifiquin els fets o les circumstàncies que permetin creure raonablement la part sol·licitant en el fet que els documents demanats són del coneixement de la persona de qui es requereixen o que es troben o es trobaven en la seva possessió o sota el seu control o custòdia.
- c) S'haurà d'identificar la relació directa entre la prova o la informació sol·licitada i el procés pendent.

D) ALTRES CANALS DE TRANSMISSIÓ A LES AUTORITATS JUDICIALS DIFERENTS DE LES PREVISTES A L'ARTICLE 2

5. En relació amb l'article 27, lletra a) del Conveni, els Estats Units Mexicans declaren que els exhorts o les comissions rogatòries poden ser tramesos a les seves autoritats judicials no solament a través de l'autoritat central, sinó també per la via diplomàtica o consular o per la via judicial (directament de tribunal a tribunal) sempre que en el darrer cas es compleixin els requisits de legalització de signatures.

6. Pel que fa a l'article 32 del Conveni, els Estats Units Mexicans informen que és estat part del Conveni interamericà sobre recepció de proves a l'estranger subscrit a Panamà, el 30 de gener de 1975 i del seu Protocol addicional subscrit a la Paz, Bolívia, el 24 de maig de 1984."

Mònaco

"1. (...)

2. En aplicació del segon paràgraf de l'article 4, només s'acceptaran comissions rogatòries en francès o acompanyades d'una traducció en aquesta llengua.

3. En aplicació de l'article 23, no s'executaran les comissions rogatòries que tinguin per objecte el *pre-trial discovery of documents*.

4. De conformitat amb els articles 16 i 17, es designa la Direcció dels Serveis Judicials com a autoritat competent per autoritzar, segons correspongui:

- les autoritats consulars d'un estat contractant a practicar sense compulsió qualsevol acte d'instrucció que concerneixi persones que no siguin nacionals d'aquest estat i que estiguin relacionades amb un

procediment incoat davant un tribunal de l'estat que representen, o

- les persones oficialment designades com a comissaris a practicar sense compulsió a qualsevol acte d'instrucció relatiu a un procediment incoat davant un tribunal d'un estat contractant.

Aquesta autorització, que s'atorgarà per cada cas particular està supeditada, si escau, a condicions particulars i està sotmesa a les condicions generals següents:

a) els actes d'instrucció hauran de practicar-se exclusivament a l'interior del recinte dels consolats quan estiguin situats al Principat i, en els altres casos, en els locals del Palau de Justícia de Mònaco.

b) la data i l'hora dels actes d'instrucció s'han de notificar amb antelació suficient a la Direcció dels Serveis Judicials per permetre-li que, eventualment, es pugui fer representar i, si escau, facilitar locals en el Palau de Justícia de Mònaco;

c) les persones concernides per l'acte d'instrucció han de ser convocades formalment per mitjà d'un document oficial redactat en francès o acompanyat d'una traducció en francès. El document ha de mencionar:

- que l'acte d'instrucció a què es procedeix es du a terme de conformitat amb les disposicions del Conveni de l'Haia del 18 de març de 1970 sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, i s'insereix en el marc d'un procediment judicial seguit davant d'una jurisdicció determinada d'un estat contractant;

- que la compareixença és voluntària i que la no compareixença no hauria de comportar accions penals a l'estat requeridor;

- que la persona concernida per l'acte d'instrucció pot fer-se assistir per un advocat;

- que la persona concernida per l'acte d'instrucció pot invocar una exempció o una prohibició de declarar.

S'enviarà una còpia de les citacions a la Direcció dels Serveis Judicials que, a més, serà informada de qualsevol dificultat."

Montenegro

(Traducció)

De conformitat amb l'article 33 del Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, adoptat el 18 de març de 1970 a l'Haia, el Govern de Montenegro declara que:

- a) el segon paràgraf de l'article 4 del Conveni no s'aplica i que la comissió rogatòria ha d'estar redactada en montenegrí o anar acompanyada d'una traducció en aquesta llengua;

b) els articles 16 i 18 del Conveni no s'apliquen i que un agent diplomàtic o consular acreditat a Montenegro no està autoritzat a practicar actes d'instrucció que concerneixin nacionals de Montenegro o d'un estat tercer.

[...] de conformitat amb l'article 23 del Conveni, Montenegro declara que no executa les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut en els estats de la *common law* sota el nom de *pre-trial discovery of documents*.

Noruega

Reserva

“De conformitat amb l'article 33, Noruega formula una reserva sobre el segon paràgraf de l'article 4 en el sentit que no s'acceptaran les comissions rogatòries redactades en francès.”

Declaracions:

I. Es designa el Reial Ministeri de Justícia i de la Policia com a autoritat central pel que fa a l'article 2 i com a autoritat competent als efectes dels articles 15, 16 i 17.

II. Pel que fa al tercer paràgraf de l'article 4, el Regne de Noruega declara que es poden adreçar a l'autoritat central les comissions rogatòries en danès o en suec.

III. En acceptar comissions rogatòries en una llengua que no sigui el noruec, el Regne de Noruega no es compromet a executar la comissió rogatòria o a transmetre les proves així obtingudes en aquesta altra llengua; ni tampoc a haver de traduir el document que deixi constància de l'execució de la comissió rogatòria.

IV. En virtut de l'article 15, els agents diplomàtics o consulars només poden obtenir proves si, un cop sol·licitada, se'ls atorga l'autorització prèvia a aquest efecte.

V. En virtut de l'article 23, el Regne de Noruega declara que no executarà les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment de *pre-trial discovery of documents* conegut en els estats de la *common law*.”

Per una nota del 7 d'agost de 1980, rebuda el 15 d'agost de 1980, Noruega referint-se a la seva declaració relativa a l'article 23 del Conveni ha fet la declaració addicional següent:

(Traducció)

La declaració feta pel Regne de Noruega de conformitat amb l'article 23 relativa a les comissions rogatòries que tenen per objecte (un procediment de) *pre-trial discovery of documents* només s'aplica a les comissions rogatòries que exigeixin d'una persona:

a) que declari quins documents, relatius al cas al qual fa referència la comissió rogatòria, diferents dels documents concrets especificats en la comissió rogatòria estan o han estat en la seva possessió; o

2) que presenti qualsevol document diferent dels documents concrets especificats en la comissió rogatòria i que probablement estan en la seva possessió.

Països Baixos

“Als Països Baixos, el Conveni s'aplica com segueix:

(...)

Article 4

S'accepten: les comissions rogatòries redactades en neerlandès, en alemany, en anglès o en francès, o acompanyades d'una traducció en una d'aquestes llengües. Els Països Baixos no es comprometen a traduir els documents d'execució d'una comissió rogatòria.

Article 8

Els magistrats de l'autoritat requeridora d'un altre estat contractant poden assistir a l'execució de la comissió rogatòria, sota reserva que el jutge encarregat de l'execució hagi donat la seva autorització i que es respectin les condicions que eventualment hagi imposat.

Article 11

Només el jutge encarregat de l'execució de la comissió rogatòria és competent per decidir si una persona concernida per l'execució d'aquesta comissió pot invocar una exempció o una prohibició de declarar establertes per la llei d'un estat altre que l'estat requeridor, drets que el dret neerlandès no coneix.

Article 14

Els honoraris pagats als pèrits i als intèrprets i les despeses que resultin de l'aplicació d'una forma especial demanada per un estat requeridor, de conformitat amb el segon paràgraf de l'article 9 del Conveni, són a càrrec de l'estat requeridor.

Article 16

Als Països Baixos, els actes d'instrucció previstos a l'article 16 poden practicar-se sense autorització prèvia.

Article 17

L'autorització prevista a l'article 17 s'ha de demanar al president del tribunal del districte competent en el lloc on s'ha practicar l'acte d'instrucció. Quan hi ha audició de testimonis o de pèrits, serà el districte on estiguin domiciliats, o on resideixin, els testimonis o els pèrits, o la majoria d'ells. Si el president accepta la demanda, pot imposar totes les condicions que

consideri pertinents pel bon desenvolupament de la instrucció o de l'audició. Pot decidir que la instrucció o l'audició tinguin lloc en el palau de justícia sota la vigilància d'un jutge designat per ell. A més, l'autorització només s'atorga si es compleixen les condicions següents:

a) el testimoni o el pèrit concernits han d'haver estat degudament convocats; la citació ha d'estar redactada en neerlandès o acompanyada d'una traducció en neerlandès. A més, ha de mencionar:

- les dades i un resum del procediment per al qual es requereixen la instrucció o la presa de declaració, i també el jutge requeridor;

- el fet que la compareixença és voluntària, que el refús a comparèixer, a prestar jurament, a donar la seva paraula d'honor o a declarar no pot comportar cap mesura ni pena de cap tipus contra la persona concernida, ni als Països Baixos, ni en l'estat en el qual s'ha iniciat el procediment;

- el fet que la persona concernida pot demanar l'assistència d'un advocat;

- el fet que la persona concernida pot invocar una exempció o una prohibició de declarar;

- el fet que les despeses vinculades amb la compareixença són reemborsades pel comissari.

b) S'ha d'enviar una còpia de la citació al president.

c) La demanda ha d'indicar els motius pels quals l'acte d'instrucció s'ha confiat a un comissari, i també la seva qualitat, llevat que un advocat competent en els Països Baixos hagi estat designat a aquest efecte.

d) Les despeses d'execució de l'acte d'instrucció, és a dir, les despeses dels testimonis, dels pèrits o dels intèrprets, s'han de reemborsar íntegrament.

Article 23

Els Països Baixos no executen les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut en els estats de la *common law* sota el nom de *pre-trial discovery of documents*.

Als efectes de l'article 23, per comissions rogatòries que tenen per objecte el procediment, conegut en els països de la *common law* amb el nom de *pre-trial discovery of documents*, que els Països Baixos no executen, el Govern del Països Baixos entén que es tracta de les comissions rogatòries que exigeixin a una persona:

1) que indiqui quins documents pertinents pel procediment al qual fa referència la comissió rogatòria estan o han estat en la seva possessió, sota la seva custòdia o en el seu poder, o

2) que presenti qualsevol document diferent dels documents concrets especificats en la comissió

rogatòria, com ara documents que, segons l'opinió del tribunal competent requerit, estan probablement en la seva possessió, sota la seva custòdia o en el seu poder.

Article 26

Els Països Baixos invitaran l'estat que hagi fet ús de les disposicions del primer paràgraf de l'article 26 a reemborsar les despeses mencionades en aquest paràgraf."

Polònia

Article 8 - El Ministeri de Justícia és l'autoritat designada per expedir l'autorització prèvia.

Article 23 - La República de Polònia declara que no executarà les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut en els estats de la *common law* sota el nom de *pre-trial discovery of documents*.

Article 33 - la República de Polònia exclou l'aplicació en el seu territori:

a) de les disposicions del segon paràgraf de l'article 4,

b) de les disposicions del capítol II, a l'excepció de les de l'article 15.

Portugal

a) De conformitat amb l'article 33 del Conveni, l'Estat portuguès formula les reserves següents:

1 exclusió de l'aplicació del segon paràgraf de l'article 4;

2 exclusió de l'aplicació del capítol II, a l'excepció de l'article 15.

b) De conformitat amb els articles 15 i 23 del Conveni, l'Estat portuguès fa les declaracions següents:

1 l'Estat portuguès declara que els actes d'instrucció als quals fa referència l'article 15 no poden efectuar-se sense l'autorització atorgada per una autoritat competent designada per ell mateix basant-se en la demanda feta per l'agent diplomàtic o consular;

2 l'Estat portuguès declara que no executarà les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut en els estats de la *common law* sota el nom de *pre-trial discovery of documents*.

Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord

Sota la reserva següent:

Traducció

... de conformitat amb les disposicions de l'article 33, el Regne Unit no acceptarà les comissions rogatòries en francès.

(...)

i sota les declaracions següents:

Traducció

1. De conformitat amb l'article 8, el Govern de Sa Majestat declara que els magistrats de l'autoritat requeridora poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria.

2. De conformitat amb l'article 18, el Govern de Sa Majestat declara que un agent diplomàtic o consular o un comissari, autoritzat a practicar un acte d'instrucció de conformitat amb els articles 15, 16 i 17, té la facultat d'adreçar-se a l'autoritat competent designada més amunt, per obtenir l'assistència necessària per l'acompliment d'aquesta diligència amb compulsió, sempre que l'estat contractant del qual l'agent diplomàtic o consular o el comissari faci la demanda, hagi fet una declaració que permeti arranjaments recíprocs segons l'article 18.

3. De conformitat amb l'article 23, el Govern de Sa Majestat declara que el Regne Unit no executa les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment de *pre-trial discovery of documents*. El Govern de Sa Majestat declara endemés que, als efectes de la declaració anterior, el Govern de Sa Majestat entén com a comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment de *pre-trial discovery of documents* les que exigeixen d'una persona:

a) que declari quins documents pertinents pel procediment al qual fa referència la comissió rogatòria estan o han estat en la seva possessió, sota la seva custòdia o en el seu poder, o

b) que presenti qualsevol altre document diferent dels documents concrets especificats en la comissió rogatòria que, segons l'opinió del tribunal requerit, estan o probablement estan en la seva possessió, sota la seva custòdia o en el seu poder.

4. De conformitat amb l'article 27, el Govern de Sa Majestat declara que, segons la llei i els costums del Regne Unit, no es requereix l'autorització prèvia a la qual fan referència els articles 16 i 17 pel que fa a agents diplomàtics o consulars o comissaris d'un estat contractant que no exigeix obtenir una autorització amb vistes a practicar els actes d'instrucció previstos en els articles 16 o 17.

N.B. Per mitjà d'una nota del 9 de febrer de 1995, rebuda el 21 de febrer de 1995, l'Ambaixada del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord ha notificat al Ministeri d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos que, llevat d'indicació contrària, en el futur l'acceptació per part del Regne Unit de l'adhesió de tot estat al Conveni serà també una acceptació per a tots els territoris les relacions internacionals dels quals depenen del Regne Unit i als quals l'aplicació del Conveni ha estat estesa.

República Txeca

01-01-1993

La República Txeca manté les declaracions fetes per Txecoslovàquia

Declaracions fetes per l'antiga Txecoslovàquia:

“La República Socialista Txecoslovaca declara pel que fa a l'article 16 del Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial conclòs a l'Haia el 18 de març de 1970, que els actes d'instrucció de conformitat amb el capítol II poden practicar-se sense la seva autorització prèvia, a condició que hi hagi reciprocitat.

La República Socialista Txecoslovaca declara, a més, sobre l'article 18 del mateix Conveni, que els agents diplomàtics o consulars o els comissaris, autoritzats a practicar un acte d'instrucció de conformitat amb els articles 15, 16 i 17, tenen la facultat de demanar de practicar una diligència judicial al tribunal txecoslovac competent o al notariat d'estat txecoslovac als quals tramet un document per l'intermediari del Ministeri de Justícia de la República Socialista Txeca a Praga o del Ministeri de Justícia de la República Socialista Eslovaca a Bratislava, a condició que hi hagi reciprocitat.

La República Socialista Txecoslovaca declara, en relació amb l'article 40 del Conveni que atorga als estats el dret de declarar que el Conveni està en vigor pels territoris que representen a escala internacional, que, segons la seva opinió, el manteniment de certs països en un estat de dependència està en contradicció amb el contingut i els objectius de la Declaració de l'ONU del 14 de desembre de 1960 sobre la independència atorgada als països i als pobles colonials, proclamant la necessitat d'una liquidació ràpida i incondicional del colonialisme sota totes les seves formes i aparences.”

12-05-1976

Ratificació amb declaracions similars a les declaracions fetes en signar.

Per mitjà d'una nota del 14 de desembre de 1979, rebuda al Ministeri d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos el 18 de desembre de 1979, la República Socialista Txecoslovaca ha fet una declaració relativa a la declaració feta per la República Federal d'Alemanya en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació del Conveni esmentat el 27 d'abril de 1979.

El text d'aquesta declaració és el següent:

“L'Ambaixada de la República Socialista Txecoslovaca en el Regne dels Països Baixos presenta els seus respectes al seu Ministeri d'Afers Exteriors i en relació amb la ratificació per part de la República Federal d'Alemanya del Conveni sobre

l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial conclòs a l'Haia el 18 de març de 1970, entrat en vigor per a la República Socialista Txecoslovaca l'11 de juliol de 1976, té l'honor, segons les instruccions del Ministeri Federal d'Afers Exteriors, de portar al seu coneixement que, en la declaració del Govern de la República Federal d'Alemanya, la validesa del Conveni ha estat estesa al *Land Berlin*; a més, aquesta declaració conté, en virtut de les disposicions respectives d'aquest Conveni, un llistat d'autoritats centrals dels *Länder*; en aquest llistat hi figura un *Land Berlin* com un dels *Länder* federals, com si fos part de la República Federal d'Alemanya. És conegut que Berlín Occidental no és un *Land Berlin* que faci part de la República Federal d'Alemanya. L'Acord a quatre bandes, del 3 de setembre de 1971 estipula expressament que els sectors occidentals de Berlín no formen part de la República Federal d'Alemanya i, per tant, no els pot administrar. Per consegüent, la declaració en qüestió del Govern de la República Federal d'Alemanya està en contradicció flagrant amb l'Acord a quatre bandes, i no pot tenir efectes jurídics. Per aquest motiu la República Socialista Txecoslovaca no reconeix l'extensió de la validesa del Conveni als sectors occidentals de Berlín i no l'aplicarà.

L'Ambaixada de la República Socialista Txecoslovaca té l'honor de sol·licitar al Ministeri d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos que informi d'aquesta declaració de la República Socialista Txecoslovaca als governs dels estats que són o que en el futur seran parts del Conveni esmentat.”

El Ministeri d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos va rebre una nota de l'Ambaixada dels Estats Units d'Amèrica, el 12 d'agost de 1980, que contenia una declaració feta en nom del Govern dels Estats Units d'Amèrica, del Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord i del Govern de França sobre la declaració feta per la República Socialista Txecoslovaca en la seva nota del 14 de desembre de 1979. La declaració es llegeix com segueix:

(Traducció)

En la comunicació esmentada, el Govern de Txecoslovàquia s'oposa a la utilització del terme *Land Berlin* en la declaració feta per la República Federal d'Alemanya en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació del Conveni en qüestió, el 27 d'abril de 1979. L'extensió d'aquest Conveni als sectors occidentals de Berlín ha estat aprovada per les tres potències en l'exercici de la seva autoritat suprema, de conformitat amb els procediments establerts.

La utilització del terme *Land Berlin* es deriva de la Constitució adoptada pels diputats de Berlín el 1949 (modificada per les Reserves de la *Kommandatur* interaliada expressades en BK/O (50 75)), no implica que Berlín sigui un *Land* de la República Federal d'Alemanya. L'extensió d'aquest tractat a Berlín continua, per tant, en vigor.

En relació amb els comentaris del Govern de Txecoslovàquia sobre l'Acord a quatre bandes del 3 de setembre de 1971, els tres governs reafirmen que els estats que no són part de l'Acord a quatre bandes no tenen cap competència per interpretar de manera autoritzada les disposicions d'aquest Acord. Els tres governs no consideren necessari i no tenen la intenció de respondre a altres comunicacions d'estats que no són part de l'Acord a quatre bandes. Això no implica, en cap cas, que la posició dels tres governs en la matèria hagi canviat.

Romania

"A. Declaracions

1. (...)

2. En aplicació de l'article 8 del Conveni, els magistrats de l'autoritat requeridora poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria, després d'informar prèviament l'autoritat central competent.

3. En aplicació de l'article 23 del Conveni, Romania declara que executarà les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut en els estats de la *common law* sota el nom de *pre-trial discovery of documents* en la mesura en què aquesta expressió tingui per objecte el subministrament de proves (*inquest in futurum*).

B. Reserva

En aplicació del primer paràgraf de l'article 33 del Conveni, Romania no aplicarà les disposicions dels articles 16, 17 i 18 del capítol II del Conveni. Declara que els articles 19 i 21 no són aplicables en la mesura que concerneixen els articles 16, 17 i 18 que són objecte de la reserva."

Sèrbia

(Traducció)

a) La República de Sèrbia s'oposa a l'aplicació del segon paràgraf de l'article 4 del Conveni.

b) De conformitat amb l'article 8 del Conveni, els magistrats de l'estat requeridor poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria a la República de Sèrbia després d'haver obtingut l'autorització del ministeri competent per a l'administració de justícia.

c) De conformitat amb l'article 35 del Conveni, la República de Sèrbia declara que els actes d'instrucció previstos en els articles 16 i 17 del Conveni no es poden practicar sense l'autorització

prèvia del ministeri competent per a l'administració de justícia.

d) De conformitat amb l'article 18 del Conveni, els agents diplomàtics o consulars o els representants habilitats a la República de Sèrbia, autoritzats a practicar un acte d'instrucció en virtut dels articles 15, 16 i 17 del Conveni, tenen la facultat de demanar l'assistència necessària per la pràctica d'aquest acte amb compulsió.

A la República de Sèrbia l'òrgan competent per a l'aplicació de l'article 18 del Conveni és el tribunal de primera instància en la circumscripció del qual la persona tingui la seva residència permanent o temporal.

Singapur

(Traducció)

i. No és aplicable a la República de Singapur tot el capítol II del Conveni;

ii. Pel que fa al segon paràgraf de l'article 4, la República de Singapur només accepta comissions rogatòries en una altra llengua que sigui l'anglès, atès que és la llengua utilitzada per la magistratura a Singapur.

De conformitat amb l'article 23, el Govern de la República de Singapur ha declarat que la República de Singapur no executa les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut en els estats de la *common law* sota el nom de *pre-trial discovery of documents*. El Govern de la República de Singapur ha declarat, a més, que als efectes de la declaració anterior, també entén per "comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment de *pre-trial discovery of documents*" totes les comissions rogatòries que exigeixin d'una persona:

a) que indiqui quins documents pertinents per al procediment al qual fa referència la comissió rogatòria estan o han estat en la seva possessió, sota la seva custòdia o en el seu poder, o

b) que presenti qualsevol document diferent dels documents concrets especificats en la comissió rogatòria, com ara documents que, segons l'opinió del tribunal requerit estan o probablement estan en la seva possessió, sota la seva custòdia o en el seu poder.

I que s'entén que, per a la República de Singapur, la referència a les accions civils o comercials en el Conveni no inclou les qüestions fiscals.

Sri Lanka

(Traducció)

i) (...)

ii) Als efectes de l'article 4 del Conveni, la comissió rogatòria ha d'estar redactada en anglès o en francès i acompanyada d'una traducció en anglès.

iii) Als efectes de l'article 8 del Conveni, es requereix l'autorització prèvia de l'autoritat competent designada en aplicació de l'article 2.

iv) El Govern de Sri Lanka declara a més, en aplicació de l'article 23 del Conveni, que no executa les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut sota el nom de *pre-trial discovery of documents*.

v) En aplicació de l'article 33, el Govern de Sri Lanka exclou l'aplicació, en la seva totalitat, de les disposicions del capítol II del Conveni.

Sud-àfrica

(Traducció)

1. Reserves

La República de Sud-àfrica exclou el que segueix en virtut de l'article 33 del Conveni, a saber:

(a) l'aplicació de la disposició del segon paràgraf de l'article 4 del Conveni, que preveu que s'accepti una comissió rogatòria redactada en francès, i

(b) l'aplicació de les disposicions dels articles 15 i 16 del capítol II del Conveni.

2. (...)

3. Declaracions

De conformitat amb el Conveni, la República de Sud-àfrica fa les declaracions següents:

(a) Als efectes del quart paràgraf de l'article 4 del Conveni, si una comissió rogatòria no està redactada en anglès, també es pot enviar a l'autoritat central en una de les llengües següents: sepedi, sesotho, setswana, swazi, tshivenda, xitsonga, afrikaans, ndebele del sud, xhosa i zulu.

(b) L'autoritat competent a la qual fa referència l'article 8 del Conveni pot autoritzar magistrats de l'autoritat requeridora d'un altre estat contractant a assistir a l'execució d'una comissió rogatòria prevista en aquest article.

(c) No es pot dur a terme actes d'instrucció en virtut de l'article 17 del Conveni sense l'autorització prèvia de l'autoritat competent a la qual fa referència aquest article.

(d) En virtut de l'article 18 del Conveni, un comissari autoritzat a dur a terme un acte d'instrucció, de conformitat amb l'article 17 del Conveni, té la facultat d'adreçar-se a l'autoritat competent a la qual fa referència aquest article per obtenir aquesta prova per la via de la compulsió, sota reserva d'aplicar els mitjans de compulsió apropiats

prescrits pel dret sud-africà aplicable als procediments interns.

(e) De conformitat amb les disposicions de l'article 23, no s'executaran les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut als estats de la *common law* amb el nom de *pre-trial discovery of documents*.

Suècia

- Que, en aplicació del quart paràgraf de l'article 4, s'accepten les comissions rogatòries en danès i en noruec;

- Que, en aplicació de l'article 8, els magistrats de l'autoritat requeridora d'un altre estat contractant poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria sense autorització prèvia;

- Que, en aplicació del segon paràgraf de l'article 15, un agent diplomàtic o consular només pot practicar un acte d'instrucció si disposa de l'autorització atorgada per l'autoritat competent sueca.

- Que, en aplicació de l'article 23, no executarà les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut en els estats de la *common law* sota el nom de *pre-trial discovery of documents*.

- Que Suècia es compromet a lliurar els documents que constatin l'execució de la comissió rogatòria només en suec.

Per mitjà d'una carta de 10 de juliol de 1980, rebuda l'11 de juliol de 1980, Suècia, fent referència a la declaració relativa a l'article 23 del Conveni, ha fet la declaració addicional següent:

1. (Traducció)

Als efectes de la declaració anterior, el Govern suec entén que “les comissions rogatòries que tenen per objecte (un procediment de) *pre-trial discovery of documents*”, també inclouen les comissions rogatòries que demanin a una persona:

a) que declari quins documents pertinents pel procediment al qual fa referència la comissió rogatòria estan o han estat en la seva possessió, sota la seva custòdia o en el seu poder, o

b) que presenti qualsevol document, diferent dels documents concrets especificats en la comissió rogatòria, que està o probablement està en la seva possessió, sota la seva custòdia o en el seu poder.

Suïssa

“Ad article 1

1. Fent referència a l'article 1, Suïssa considera que el Conveni s'aplica de manera exclusiva entre els estats contractants. A més, fent referència a les conclusions de la Comissió especial reunida a l'Haia l'abril de 1989, considera que, sigui quina sigui

l'opinió dels estats contractants sobre l'aplicació exclusiva del Conveni, s'ha de donar prioritat, en qualsevol cas, als procediments previstos pel Conveni per les demandes d'obtenció de proves a l'estranger.

Ad articles 2 i 24

2. De conformitat amb el primer paràgraf de l'article 35, Suïssa designa les autoritats cantonals segons la relació disponible en línia com a autoritats centrals en el sentit dels articles 2 i 24 del Conveni. Les demandes d'obtenció de proves o de realització de qualsevol altra diligència judicial també es poden adreçar al Departament Federal de Justícia i de Policia de Berna, que s'encarregarà de trametre-les a les autoritats centrals competents.

Ad article 4, segon i tercer paràgrafs

3. De conformitat amb els articles 33 i 35, Suïssa declara, pel que fa al segon i al tercer paràgrafs de l'article 4, que les comissions rogatòries i els seus annexos han d'estar redactats en la llengua de l'autoritat requerida, és a dir, en alemany, en francès o en italià, o han d'anar acompanyats d'una traducció en una d'aquestes llengües, en funció de la regió de Suïssa en la qual s'han d'executar. Els documents que constaten l'execució es redactaran en la llengua oficial de l'autoritat requerida.

Ad article 8

4. De conformitat amb el segon paràgraf de l'article 35, Suïssa declara, pel que fa a l'article 8, que els magistrats de l'autoritat requeridora d'un altre estat contractant poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria si han obtingut l'autorització prèvia de l'autoritat d'execució.

Ad articles 15, 16 i 17

5. En relació amb l'article 35, Suïssa declara que l'obtenció de proves de conformitat amb els articles 15, 16 i 17 està subordinada a una autorització prèvia del Departament Federal de Justícia i de Policia. La demanda d'autorització ha d'adreçar-se a l'autoritat central del cantó en el qual es practicarà l'acte d'instrucció.

Ad article 23

6. De conformitat amb l'article 23, Suïssa declara que no s'executaran les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment de *pre-trial discovery of documents* si:

a) la demanda no té cap relació directa i necessària amb el procediment subjacent;

b) exigeix d'una persona que indiqui quins documents pertinents per al procediment al qual fa referència la comissió rogatòria estan o han estat en la seva possessió, sota la seva custòdia o en el seu poder de disposició;

c) exigeix d'una persona que presenti també documents diferents dels documents concrets especificats en la demanda d'assistència judicial, com ara documents que probablement estan en la seva possessió, sota la seva custòdia o en el seu poder de disposició;

d) existeix el risc de comprometre interessos dignes de protecció de les persones a les quals fa referència.

Turquia

(Traducció)

De conformitat amb l'article 33 del Conveni, la República de Turquia es reserva el dret de no aplicar les disposicions del segon paràgraf de l'article 4, en el seu territori. Les comissions rogatòries que s'han d'executar en virtut del capítol I del Conveni s'han de redactar en turc o han d'anar acompanyades d'una traducció en turc, de conformitat amb el primer i el cinquè paràgrafs de l'article 4.

De conformitat amb l'article 35 del Conveni, la República de Turquia declara que:

- el Ministeri de Justícia ha estat designat com l'autoritat competent habilitada a atorgar l'autorització prevista en els articles 16 i 17, i

- que no executarà les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut en els estats de la *common law* sota el nom de *pre-trial discovery of documents*, com s'estableix a l'article 23.

Ucraïna

(Traducció)

Ucraïna declara que:

- (...)

- De conformitat amb l'article 4 del Conveni, les comissions rogatòries que s'han d'executar en virtut del capítol I del Conveni han d'estar redactades en ucraïnès o anar acompanyades d'una traducció en aquesta llengua;

- De conformitat amb l'article 8 del Conveni, els magistrats de l'autoritat requeridora o d'un altre estat contractant poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria, si el Ministeri de Justícia d'Ucraïna confirma la possibilitat d'aquesta presència per mitjà d'una autorització;

- De conformitat amb l'article 23 del Conveni, Ucraïna no executarà les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut en els estats de la *common law* sota el nom de *pre-trial discovery of documents*.

De conformitat amb l'article 33 del Conveni, Ucraïna formula les reserves següents

- Ucraïna exclou, en la seva totalitat, l'aplicació de les disposicions del segon paràgraf de l'article 4 del Conveni;

- Ucraïna exclou l'aplicació, en el seu territori, de les disposicions del capítol II del Conveni, llevat dels articles 15, 20, 21 i 22.

16 d'octubre del 2015

(Traducció)

El mes de febrer del 2014, la Federació de Rússia va llençar una agressió armada contra Ucraïna i ha ocupat una part del seu territori – la República autònoma de Crimea i la ciutat de Sebastopol-, i actualment exerceix el control efectiu sobre alguns districtes de les *óblast* de Donetsk i de Luhansk. Aquests actes constitueixen una greu violació de la Carta de les Nacions Unides i una amenaça per a la pau i la seguretat internacionals. En virtut del dret internacional, la Federació de Rússia és, com a estat agressor i potència ocupant, totalment responsable dels seus actes i de les seves conseqüències.

La resolució A/RES/68/262, adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 27 de març del 2014, ha confirmat la sobirania i la integritat territorial d'Ucraïna a l'interior de les seves fronteres internacionalment reconegudes. Les Nacions Unides també han demanat a tots els estats, organitzacions internacionals i agències especialitzades que no reconeixin cap modificació de l'estatut de la República autònoma de Crimea i de la ciutat de Sebastopol. Per tant, Ucraïna declara que a comptar del 20 de febrer del 2014, i això, durant el període d'ocupació temporal per part de la Federació de Rússia d'una part del seu territori –la República autònoma de Crimea i la ciutat de Sebastopol– com a conseqüència de l'agressió armada duta a terme contra ella per la Federació esmentada fins a la plena restauració de l'ordre jurídic constitucional i del control efectiu d'Ucraïna sobre els territoris que han estat així ocupats i sobre alguns districtes de les *óblast* de Donetsk i de Luhansk, que temporalment escapen al seu control com a conseqüència de l'agressió de la Federació de Rússia, l'aplicació i la posada en pràctica per Ucraïna de les obligacions en virtut dels convenis esmentats estan limitades i no garantides en les parts del seu territori precisades més amunt, que estan ocupades i sobre les quals no té control.

Els documents o demandes que emanin de les autoritats ocupants de la Federació de Rússia, dels seus funcionaris, independentment del nivell, a la República autònoma de Crimea i a la ciutat de Sebastopol i de les autoritats il·legals en alguns districtes de les *óblast* de Donetsk i de Luhansk que escapen temporalment al control d'Ucraïna, són nuls de ple dret i no produeixen cap efecte jurídic, tant si

són sotmesos directament o indirecta per les autoritats de la Federació de Rússia.

Les disposicions dels convenis relatives a les possibilitats de comunicació directa o d'interacció no s'apliquen als òrgans territorials ucraïnesos a la República autònoma de Crimea i a la ciutat de Sebastopol, ni als districtes de les *óblasts* de Donetsk i de Luhansk que temporalment escapen al control d'Ucraïna. El mètode de comunicació pertinent es fixa per part de les autoritats centrals ucraïneses a Kiev.

Veneçuela

1. Respecte del segon paràgraf de l'article 4:

“La República de Veneçuela acceptarà les comissions rogatòries i els documents i altres missatges que s'hi annexin, només quan estiguin degudament traduïts al castellà”.

2. Respecte del capítol II:

“La República de Veneçuela no permetrà la intervenció en l'obtenció de proves dels comissaris previstos en el capítol II d'aquest Conveni”.

3. Respecte de l'article 23:

“La República de Veneçuela declara que només executarà les comissions rogatòries que tinguin per objecte el procediment conegut en els països de la *common law* amb el nom de *pre-trial discovery of documents* quan es compleixin les condicions següents:

- a) que s'hagi iniciat el procés;
- b) que els documents l'exhibició o la transcripció dels quals se sol·licita estiguin raonablement identificats pel que fa a la seva data, el seu contingut o altra informació pertinent;
- c) que s'especifiquin els fets o les circumstàncies que permetin creure raonablement la part sol·licitant en el fet que els documents demanats són del coneixement de la persona de qui es requereixen o que es troben o es trobaven en la seva possessió o sota el seu control o la seva custòdia;
- d) que s'indiqui amb tota claredat la relació entre la prova o la informació demanada i el procés pendent.”

Xina, República Popular de la

(Traducció)

1. (...)

2. de conformitat amb l'article 23 del Conveni relatiu a les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut en els estats de la *common law* sota el nom de *pre-trial discovery of documents*, només s'executaran les comissions rogatòries que tinguin per objecte la divulgació de

documents clarament enumerats en les comissions rogatòries i que tinguin una relació directa i estreta amb la qüestió en litigi;

3. de conformitat amb l'article 33 del Conveni, no són aplicables les disposicions del capítol II del Conveni, amb l'excepció de l'article 15.”

(...)

L'adhesió no té cap efecte sobre la notificació i les declaracions adjuntes contingudes en la nota de l'Ambaixada de la República Popular de la Xina del 10 de juny de 1997, relativa a l'aplicació del Conveni a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong.

Regió Administrativa de Hong Kong (entrada en vigor: 22 d'agost de 1978)

El Conveni està en vigor entre la Regió Administrativa Especial de Hong Kong i els estats contractants següents:

Com a resultat de la continuïtat en l'aplicació del Conveni sobre l'obtenció de proves a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong de la República Popular de la Xina (vegeu les declaracions de la Xina), aquest Conveni no ha deixat mai d'aplicar-se entre Hong Kong i els estats contractants amb els quals era aplicable abans que Hong Kong es restaurés a la República Popular de la Xina.

El Conveni sobre l'obtenció de proves està en vigor entre la Regió Administrativa Especial de Hong Kong i els estats que l'han ratificat següents:

República Txeca, Dinamarca, Finlàndia, França, Alemanya, Grècia, Israel, Itàlia, Luxemburg, Països Baixos, Noruega, Portugal, Eslovàquia, Espanya, Suècia, Suïssa, Turquia, Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord, Estats Units d'Amèrica.

El Conveni sobre l'obtenció de proves està en vigor entre la Regió Administrativa Especial de Hong Kong i els estats següents que es van adherir i l'adhesió dels quals va ser acceptada pel Regne Unit i estesa a Hong Kong (ara Regió Administrativa Especial de Hong Kong):

Entrada en vigor entre Hong Kong (ara Regió Administrativa Especial de Hong Kong) i	Entrada en vigor
Argentina	12-IV-1988
Austràlia	20-IV-1993
Barbados	21-IX-1981
Estònia	21-II-1997
Letònia	12-IX-1995
Mèxic	16-III-1990

Mònaco	18-VIII-1986
Polònia	21-II-1997
Singapur	13-V-1979
Veneçuela	15-VIII-1994
Xipre	18-X-1983

El Conveni sobre l'obtenció de proves està en vigor entre la Regió Administrativa Especial de Hong Kong i els estats següents que es van adherir i l'adhesió dels quals va ser acceptada per la República Popular de la Xina en nom de la Regió Administrativa Especial de Hong Kong:

Entrada en vigor entre la Regió Administrativa Especial de Hong Kong i	Entrada en vigor
Albània	14-XII-2010
Bielorússia	25-VIII-2003
Bòsnia i Hercegovina	27-III-2009
Brasil	26-VIII-2014
Bulgària	25-VIII-2003
Croàcia	27-III-2010
Eslovènia	25-VIII-2003
Federació Russa	25-VIII-2003
Kuwait	25-VIII-2003
Lituània	25-VIII-2003
Macedònia	20-IX-2009
Malta	31-I-2012
Marroc	31-I-2012
República de Corea	17-V-2010
Romania	16-X-2005
Sèrbia	8-I-2011
Sri Lanka	25-VIII-2003
Sud-àfrica	24-XI-1998
Ucraïna	25-VIII-2003

El Ministeri d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos, depositari del Conveni, ha fet saber que el ministre d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos ha rebut, el 16 de juny de 1997, una nota, de l'11 de juny de 1997, de l'ambaixador del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord a l'Haia, i una nota, de 10 de juny de 1997, de l'ambaixador de la República Popular de la Xina a l'Haia sobre Hong Kong.

La nota de l'ambaixador del Regne Unit és la següent:

(Traducció)

Senyor ministre,

Her Britannic Majesty's Principal Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs m'ha encomanat de fer referència al Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, signat a l'Haia el 18 de març de 1970 (en endavant el Conveni), que s'aplica actualment a Hong Kong.

També se m'ha encomanat que declari que, de conformitat amb la Declaració conjunta del Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord i de la República Popular de la Xina sobre la qüestió de Hong Kong, signada el 19 de desembre de 1984, el Govern del Regne Unit retornarà Hong Kong a la República Popular de la Xina a partir de l'1 de juliol de 1997. El Govern del Regne Unit continuarà assumint la responsabilitat internacional de Hong Kong fins aquesta data. Per consegüent, a partir d'aquesta data, el Govern del Regne Unit ja no serà responsable de les obligacions i dels drets internacionals que es derivin de l'aplicació del Conveni a Hong Kong.

Us agrairia que tinguéssiu a bé consignar oficialment aquesta nota i que la notifiquéssiu a les altres parts del Conveni. (...)

(signat Rosemary Spencer).

La nota de l'ambaixador de la República Popular de la Xina és la següent:

(Traducció)

Senyor ministre,

De conformitat amb la Declaració conjunta del Govern de la República Popular de la Xina i del Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord sobre la qüestió de Hong Kong, signada el 19 de desembre de 1984 (en endavant la Declaració conjunta), la República Popular de la Xina reprendrà l'exercici de la sobirania sobre Hong Kong a partir de l'1 de juliol de 1997. A partir d'aquesta data, Hong Kong esdevindrà una regió administrativa especial de la República Popular de la Xina i gaudirà d'un alt grau d'autonomia, excepte en els àmbits dels afers exteriors i de la defensa, que són responsabilitat del Govern central de la República Popular de la Xina.

La secció XI de l'annex I de la Declaració conjunta, "Elaboració pel Govern de la República Popular de la Xina de les seves polítiques fonamentals relatives a Hong Kong", i l'article 153 de la Llei fonamental de la Regió Administrativa Especial de Hong Kong de la República Popular de la Xina, que fou adoptada el 4 d'abril de 1990 pel Congrés Nacional Popular de la República Popular de la Xina, preveuen que els convenis internacionals dels quals Xina no és part, però que són aplicables a Hong Kong, continuaran

aplicant-se a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong.

De conformitat amb les disposicions esmentades, el ministre d'Afers Exteriors de la República Popular de la Xina m'ha encomanat que faci la notificació següent:

El Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, signat a l'Haia el 18 de març de 1970 (en endavant el "Conveni"), del qual n'és dipositari el Govern del Regne dels Països Baixos, que s'aplica actualment a Hong Kong, continuarà aplicant-se a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong, a partir de l'1 de juliol de 1997. (...)

Us agrairia que tinguéssiu a bé consignar oficialment aquesta nota i que la notifiquéssiu a les altres parts del Conveni. (...)

(signat Zhu Manli).

Declaracions (articles 4, 16, 23 i 33):

1. Pel que fa a les disposicions de l'article 16 del Conveni, a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong no s'autoritzarà l'agent diplomàtic o consular de l'altre estat contractant a practicar un acte d'instrucció que afecti nacionals de la República Popular de la Xina o d'un estat tercer.

2. De conformitat amb l'article 23 del Conveni, la Regió Administrativa Especial de Hong Kong no executarà les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut sota el nom de *pre-trial discovery of documents*. Als efectes de la declaració anterior, les comissions rogatòries que tinguin per objecte el procediment de *pre-trial discovery of documents* inclouen totes les comissions rogatòries que demanin a una persona:

1) que declari quins documents pertinents pel procediment al qual fa referència la comissió rogatòria estan o han estat en la seva possessió, sota la seva custòdia o en el seu poder, o

2) que presenti qualsevol document diferent dels documents concrets especificats en la comissió rogatòria, com ara documents que, segons l'opinió de l'autoritat requerida, estan o són susceptibles d'estar en la seva possessió, sota la seva custòdia o en el seu poder.

3. (...)

4. De conformitat amb els articles 4 i 33 del Conveni, la Regió Administrativa Especial de Hong Kong no acceptarà les comissions rogatòries redactades en francès. En els límits abans indicats, la responsabilitat de les obligacions i dels drets internacionals d'una part del Conveni serà assumida pel Govern de la República Popular de la Xina.

Regió Administrativa Especial de Macau (entrada en vigor: 14 de desembre de 1999)

L'ambaixador de Portugal a l'Haia ha comunicat el que segueix al ministre d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos, per mitjà d'una carta del 16 de desembre de 1999:

(Traducció)

Seguint les instruccions del meu Govern i fent referència al Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, conclòs a l'Haia el 18 de març de 1970 (en endavant el Conveni), que s'aplica actualment a Macau, tinc l'honor d'informar a Vostra Excel·lència el que segueix:

De conformitat amb la Declaració conjunta del Govern de la República Portuguesa i del Govern de la República Popular de la Xina sobre la qüestió de Macau, signada a Pequín el 13 d'abril de 1987, el Govern de la República Portuguesa continuarà sent responsable de les relacions exteriors de Macau fins el 19 de desembre de 1999. A partir del 20 de desembre de 1999, la República Popular de la Xina reprendrà l'exercici de la sobirania sobre Macau.

A partir del 20 de desembre de 1999, la República Portuguesa ja no serà responsable dels drets i de les obligacions internacionals que es deriven de l'aplicació del Conveni a Macau.

L'ambaixador de la República Popular de la Xina a l'Haia ha comunicat el que segueix al ministre d'Afers Exteriors, per mitjà d'una carta del 16 de desembre de 1999:

(Traducció)

"De conformitat amb la Declaració conjunta del Govern de la República Popular de la Xina i del Govern de la República Portuguesa sobre la qüestió de Macau, signada a Pequín el 13 d'abril de 1987, el Govern de la República Popular de la Xina reprendrà l'exercici de la sobirania sobre Macau el 20 de desembre de 1999. A partir d'aquesta data, Macau esdevindrà una Regió Administrativa Especial de la República Popular de la Xina i gaudirà d'un alt grau d'autonomia, excepte en els àmbits dels afers exteriors i de la defensa, que són responsabilitat del Govern central de la República Popular de la Xina. En aquest context, el ministre d'Afers Exteriors de la República Popular de la Xina m'ha encomanat que us informi del següent:

El Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, conclòs a l'Haia el 18 de març de 1970 (en endavant el Conveni), per al qual el Govern de la República Popular de la Xina ha dipositat el seu instrument d'adhesió el 8 de desembre de 1997, s'aplicarà a Macau a partir del 20 de desembre de 1999.

(...)

El Govern de la República Popular de la Xina assumirà la responsabilitat dels drets i de les obligacions internacionals que es derivin de l'aplicació del Conveni a la Regió Administrativa Especial de Macau. (...)

Declaracions (articles 4, 23 i 33):

1. (...)

2. De conformitat amb l'article 23 del Conveni, declara que la Regió Administrativa Especial de Macau no executarà les comissions rogatòries que tenen per objecte el procediment conegut en els estats de la *common law* sota el nom de *pre-trial discovery of documents*.

3. De conformitat amb l'article 33 del Conveni, declara que no s'aplicaran a la Regió Administrativa Especial de Macau les disposicions del capítol II del Conveni, excepció feta de l'article 15; el segon paràgraf de l'article 4 del Conveni no s'aplicarà a la Regió Administrativa Especial de Macau.

Per mitjà d'una carta datada del primer dia de novembre de l'any 2000, l'Ambaixada de la República Popular de la Xina a l'Haia ha informat el Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos de les modificacions següents relatives al contingut de la nota del 16 de desembre de 1999 abans esmentada:

(Traducció)

"1. (...)

2. El Govern de la República Popular de la Xina desitja també fer la declaració addicional següent: "De conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 4 del Conveni, declara que la Regió Administrativa Especial de Macau només acceptarà comissions rogatòries sia en xinès sia en portuguès, o les que vagin acompanyades d'una traducció al xinès o al portuguès."

3. (...)".

Xipre

(Traducció)

(...)

4. De conformitat amb l'article 18, la República de Xipre declara que un agent diplomàtic o consular o un comissari, autoritzat a practicar un acte d'instrucció de conformitat amb els articles 15, 16 i 17, té la facultat d'adreçar-se a l'autoritat competent per obtenir l'assistència necessària per acomplir aquesta diligència per mitjà de les vies de compulsió previstes per la legislació interna, sempre que l'estat contractant requeridor hagi fet una declaració atorgant facilitats recíproques segons l'article 18.

(...)

5. De conformitat amb l'article 23, el Govern de la República de Xipre declara que la República de Xipre no executarà les comissions rogatòries que tenen per objecte el procediment conegut sota el nom de *pre-trial discovery of documents*. El Govern de la República de Xipre declara, a més, que la República de Xipre, als efectes de la declaració anterior, engloba dins de l'expressió "comissions rogatòries que tenen per objecte el procediment conegut sota el nom de *pre-trial discovery of documents* totes les comissions rogatòries segons les quals una persona ha de:

a) donar a conèixer quins documents relacionats amb el procediment al qual fa referència la comissió rogatòria estan o han estat en la seva possessió, sota la seva custòdia o a la seva disposició, o

b) presentar tots els documents diferents dels documents concrets especificats en la comissió rogatòria, com ara els que, segons el tribunal requerit, estan o són susceptibles d'estar en la seva possessió, sota la seva custòdia o a la seva disposició.

La República de Xipre ha fet les reserves següents:

1. De conformitat amb l'article 8, la República de Xipre declara que els magistrats de l'autoritat requeridora poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria.

2. De conformitat amb les disposicions de l'article 33, la República de Xipre no acceptarà comissions rogatòries redactades en francès.

Estats membres de l'HCCH	no Adhesió	Tipus	Entrada en vigor	Res/D/N
Barbados	5-III-1981	<u>A</u>	4-V-1981	
Colòmbia	13-I-2012	<u>A</u>	13-III-2012	
Kuwait	8-V-2002	<u>A</u>	7-VII-2002	
Liechtenstein	12-XI-2008	<u>A</u>	11-I-2009	<u>D</u>
Seychelles	7-I-2004	<u>A</u>	7-III-2004	<u>D</u>

Llegendes

HCCH: Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat

A: adhesió, Res: reserva, D: declaració, N: notificació

Reserves /Declaracions /Notificacions

Liechtenstein

Traducció

Declaració relativa a l'article 4 del Conveni:

En virtut dels articles 33 i 35 i de conformitat amb el segon i el tercer paràgraf de l'article 4 del Conveni, el Principat de Liechtenstein declara que les comissions rogatòries i els seus annexos han d'estar redactats en alemany o han d'anar acompanyats d'una traducció en aquesta llengua. La confirmació de l'execució del requeriment es redactarà en alemany.

Declaració relativa a l'article 8 del Conveni:

En virtut del segon paràgraf de l'article 35 del Conveni, el Principat de Liechtenstein declara que els magistrats de l'autoritat requeridora d'un altre estat contractant poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria, quan hagin rebut l'autorització prèvia de les autoritats competents.

Declaració relativa a l'article 11 del Conveni:

En virtut de l'article 11 del Conveni, el Principat de Liechtenstein reconeix les exempcions i prohibicions de declarar invocades per la persona concernida per la comissió rogatòria, en la mesura que aquestes exempcions i prohibicions estan establertes per la llei de l'estat d'origen de la persona esmentada.

Declaració relativa als articles 15, 16 i 17 del Conveni:

En virtut de l'article 35 del Conveni, el Principat de Liechtenstein declara que els actes d'instrucció previstos en els articles 15, 16 i 17 del Conveni no poden practicar-se sense l'autorització prèvia del Govern del Principat de Liechtenstein.

Declaració relativa a l'article 18 del Conveni:

El Principat de Liechtenstein no atorga cap assistència als agents diplomàtics o consulars en l'aplicació de mesures de compulsió amb vista a practicar un acte d'instrucció de conformitat amb els articles 15, 16 i 17 del Conveni.

Declaració relativa a l'article 23 del Conveni:

En virtut de l'article 23 del Conveni, el Principat de Liechtenstein declara que no executa les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment de *pre-trial discovery of documents*.

Seychelles

(Traducció)

(...) que en aplicació de l'article 35, lletra a i de conformitat amb el primer paràgraf de l'article 23 del Conveni, la República de les Seychelles no executarà les comissions rogatòries que tenen per objecte un procediment conegut en els estats de la *common law* sota el nom de *pre-trial discovery of documents*.

Reserva i declaracions del Principat d'Andorra relatives al Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, del 18 de març de 1970

Reserva:

El Principat d'Andorra, de conformitat amb les disposicions de l'article 33, emet la reserva següent:

Pel que fa a aplicació del segon paràgraf de l'article 4, només executarà les comissions rogatòries redactades en català, castellà o francès o acompanyades d'una traducció en aquestes llengües.

Declaracions:

El Principat d'Andorra, de conformitat amb les disposicions de l'article 35, formula les declaracions següents:

1. El Principat d'Andorra designa el ministeri encarregat de la justícia com l'autoritat central prevista a l'article 2 i l'autoritat competent per autoritzar els magistrats de l'autoritat requeridora a assistir a l'execució d'una comissió rogatòria prevista a l'article 8:

Adreça:

Ministeri d'Afers Socials, Justícia i Interior

Edifici administratiu de l'Obac

Ctra. de l'Obac

AD700 Escaldes-Engordany

Principat d'Andorra

Tel.: +376 872 080

Fax: +376 864 950

Correu electrònic: interior_gov@andorra.ad

2. En aplicació del segon paràgraf de l'article 15, els agents diplomàtics o consulars només poden practicar un acte d'instrucció amb l'autorització prèvia de l'autoritat central.

3. En aplicació dels articles 16 i 17, es designa l'autoritat central com a autoritat competent, per autoritzar, si escau:

- els agents diplomàtics o consulars d'un estat contractant per practicar sense compulsió actes d'instrucció que concerneixin persones que no siguin nacionals d'aquest estat i referits a un procediment incoat davant d'un tribunal de l'estat que representen;

- les persones oficialment designades com a comissaris per practicar sense compulsió actes d'instrucció referits a un procediment incoat davant d'un tribunal d'un estat contractant.

Aquesta autorització, que s'atorgarà per a cada cas concret, està supeditada, si escau, a condicions particulars i està sotmesa a les condicions generals següents:

- a) els actes d'instrucció han de practicar-se exclusivament en el recinte de les representacions diplomàtiques o consulars quan estigui situat en el territori del Principat d'Andorra o bé en el lloc que determini l'autoritat central en els altres casos;
 - b) la data i l'hora dels actes d'instrucció s'han de notificar amb antelació suficient a l'autoritat central perquè eventualment es pugui fer representar;
 - c) Les persones concernides per un acte d'instrucció han de ser convocades formalment per mitjà d'un document oficial redactat en català o acompanyat d'una traducció en aquesta llengua. El document ha d'esmentar que l'acte d'instrucció es practica de conformitat amb les disposicions del Conveni de l'Haia del 18 de març de 1970 sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial i s'insereix en un procés judicial seguit davant d'una jurisdicció determinada de l'estat requeridor. El document ha de contenir igualment les mencions a què es refereix l'article 21 del Conveni. Es trametrà còpia de la citació a l'autoritat central, a qui s'informarà igualment de qualsevol dificultat.
4. En relació amb l'article 8, la presència de magistrats de l'autoritat requeridora només serà possible amb l'autorització prèvia de l'autoritat central.
5. En aplicació de l'article 23, no s'executaran les comissions rogatòries que tenen per objecte el procediment conegut per *pre-trial discovery of documents*.

4- IMPULS I CONTROL DE L'ACCIÓ POLÍTICA DEL GOVERN

4.4.1 Preguntes

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 21 d'octubre del 2016, ha examinat la pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 21 d'octubre del 2016, relativa a la **implantació d'un institut mèdic de reproducció assistida** i d'acord amb els articles 18 i 129 del Reglament del Consell General ha acordat admetre-la a tràmit i ordenar la seva publicació, (Reg. Núm. 1393).

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 21 d'octubre del 2016

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Molt Il·lustre Senyor,

La sotasignada, consellera general d'SDP del Grup Parlamentari Mixt, d'acord amb el que disposa el capítol quart del títol IV del Reglament del Consell General, formulo la següent pregunta, perquè sigui resposta pel Govern, de forma oral, davant el ple del Consell General:

Pregunta que es formula en relació a la implantació d'un institut mèdic de reproducció assistida

El passat 17 de març del 2016 durant la sessió del Consell General de Control a Govern, el Sr. cap de Govern va declarar en una resposta relacionada amb l'obertura d'una delegació de l'Institut Marqués, ens va especificar que el mes de maig del 2015 es va signar l'acord d'entesa per formalitzar el projecte a Andorra i que els treballs posteriors van abocar a un projecte final.

Tot i que entenem la confidencialitat del projecte, el seu desenvolupament es trobava subjecte a l'impuls de regulacions adients del sector de la reproducció assistida com també a la ratificació del Conveni d'Oviedo.

Però el temps passa, i ni les normes ni les ratificacions apareixen, tot i haver una proposta d'acord que encomana al Govern la signatura i ratificació del Conveni d'Oviedo, i comencen a aparèixer veus que dubten de què el projecte finalment en materialitzi al nostre país.

Per aquests motius, preguntem:

Ens pot explicar el Govern en quin punt es troba el procés d'implantació d'aquest o d'altres centres de reproducció assistida al nostre país?

Andorra la Vella, 21 d'octubre del 2016

Sílvia Bonet Perot
Consellera general d'SDP
Grup Parlamentari Mixt

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 21 d'octubre del 2016, ha examinat la pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 21 d'octubre del 2016, relativa al **seguir de dimissions de diferents càrrecs**

laborals per part de certes persones en poc temps del Centre de Tractament de Residus i d'acord amb els articles 18 i 129 del Reglament del Consell General ha acordat admetre-la a tràmit i ordenar la seva publicació, (Reg. Núm. 1394).

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 21 d'octubre del 2016

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Molt Il·lustre Senyor,

El sotasignat, conseller general d'SDP del Grup Parlamentari Mixt, d'acord amb el que disposa el capítol quart del títol IV del Reglament del Consell General, formulo la següent pregunta, perquè sigui resposta pel Govern, de forma oral, davant el ple del Consell General:

Pregunta que s formula en relació al seguit de dimissions de diferents càrrecs laborals per part de certes persones en poc temps del Centre de Tractament de Residus

Les darreres setmanes ens assabentàvem pels mitjans de comunicació que varies persones havien renunciat al seu càrrec laboral com a treballadors del Centre de Tractament de Residus en un termini de temps relativament proper.

Així mateix segons s'argumentava als mitjans els motius principals serien el mal clima laboral al centre, i fins i tot es parlava de maltractaments al personal

Per aquests motius, preguntem:

Ens pot explicar el Govern quantes persones treballadores del centre han deixat el càrrec de feina els darrers dos anys?

Ens pot explicar el Govern els motius exposats per a cada cas?

Ens pot explicar el Govern quin seguiment ha fet d'aquesta qüestió i més concretament si la direcció del Centre de Tractament de Residus ha procedit a realitzar una investigació o auditoria interna per a analitzar els fets per tal de normalitzar la situació?

Andorra la Vella, 21 d'octubre del 2016

Víctor Naudi Zamora
Conseller general d'SDP
Grup Parlamentari Mixt

5- ALTRA INFORMACIÓ

5.3 Altres

Edicte

El Consell General, en la seva sessió del dia 20 d'octubre del 2016, ha nomenat a la Dra. Marta Fonolleda Riberaygua com a directora de l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior d'Andorra, (AQUA).

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 20 d'octubre del 2016

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Butlletí del Consell General

Dipòsit legal: And. 262/94
ISSN 1024-9044

Preu de l'exemplar: 0,90 €
Subscripcions: Tel. 877877